Nr. 9. Kraków, dnia 30 września 1932 r. Rocznik LIII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

STOŁ. KRÓL. MIASTA KRAKOWA.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: Kraków Magistrat, Biuro Prezydjalne. Telefon 125-05.

PRENUMERATA: roczna wynosi 12 zł. (z przesyłką pocztową 14 zł.) cena jednego egzemplarza wynosi 1 zł.

OGŁOSZENIA: cała strona 100 zł., 1/2 strony 50 zł., 1/4 strony 25 zł. — Dział ogłoszeń prowadzi Biuro „Mar" Kraków, plac Matejki 5. m. 12. — Telefon Nr. 168-98.

Rozsprzedaż Dziennika oraz przyjmowanie zgłoszeń na prenumeratę uskutecznia Dziennik Podawczy Magistratu.

TREŚĆ NUMERU:

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Nr. IX. C. Różne 7/32.

OBWIESZCZENIE
Magistratu stoł. król. miasta Krakowa
z dnia 19 września 1932 r.
w sprawie odszczurzenia miasta.

W myśl art. 11 ustęp 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 402 w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz na podstawie reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 23 września 1929 r. L. okóln. Nr. Z. Z. 4446/29 odbędzie się w dniu 15 października br. w mieście Krakowie

powszechne masowe tępienie szczurów.

Tępienie to przeprowadzone zostanie według następujących zasad:

1) Odszczurzeniu podlegają wszystkie bez wyjątku realności, jakoteż szpitale, sanatorja, objekty rządowe i wojskowe, hotele, magazyny żywnościowe i młyny, niezależnie zaś od tego sklepy spożywcze, restauracje, piekarnie, masarnie i wszystkie inne zakłady przemysłowe.

2) Tępienie szczurów przeprowadzą właściciele względnie administratorzy realności i objektów wyżej wymienionych przy zastosowaniu środka chemicznego „Ratopax" wytworzonego przez Labotarjum chemiczne inż. Ryszarda Sznaydra w Tarnowie. Środek ten jest zupełnie nieszkodliwy dla ludzi i zwierząt domowych.

W czasie powszechnego tępienia szczurów stosowanie innych środków jako zagrażające skuteczności akcji jest bezwarunkowo wzbronione.

3) Środek „Ratopax" nabywać można w czasie od dnia 3 października br. w lokalu Towarzystwa Katolickich Właścicieli Realności, przy ul. Karmelickiej L. 15, I. piętro; w lokalu Towarzystwa Właścicieli Realności Wielkiego Krakowa, przy ul. Szczepańskiej L. 2, parter; w Biurze informacyjno-instrukcyjnem Laboratorjum, przy ul. Lubicz L. 40, oficyna-parter, a to w godzinach od 9-tej do 13-tej i od 15-tej do 18-ej, tudzież w drogerjach Józefa Gorzkowskiego w Rynku Dębnickim i Henryka Stiela w Rynku Podgórskim L. 1.

4) Przed wyłożeniem „Ratopaxu" należy oczyścić i uporządkować piwnice, podwórza, popielniki, strychy etc. dla pozbawienia szczurów zwyczajnego ich żerowiska. Ponadto po wyłożeniu „Ratopaxu" należy na czas 2-ch dni zamknąć psy i koty, aby płosząc, nie przeszkadzały szczurom w spożyciu „Ratopaxu".

5) Środek „Ratopax" ma być wyłożony w dniu 15 października br. w miejscach, gdzie pojawiają się szczury w sposób określony pouczeniem na opakowaniu, a mianowicie:

w domach parterowych w ilości 100 gramów	cena 1 zł. 70 gr.
w domach od I. do IV. pięter i sklepach w ilości 150 gramów . . .	cena 2 zł. 50 gr.
w zakładach przemysłowych, hotelach, młynach, masarniach oraz objektach silnie zaszczurzonych conajmniej 200 gr.	cena 3 zł. 20 gr.

6) Padłe szczury należy wrzucić do skrzynek na popiół. Z uwagi na konieczność stwierdzenia rezultatów tępienia, właściciele realności względnie administratorzy objektów obowiązani są osiągnięte wyniki podać pisemnie wydelegowanym funkcjonarjuszom.

Akcja powyższa ma na celu zapobieżenie epidemjom,

ponadto ochronę obywateli od wielkich strat materjalnych na jakie są narażeni.

Dlatego zwracam się do Właścicieli względnie Administratorów realności i objektów powyżej wymienionych, jakoteż do wszystkich mieszkańców miasta z gorącym apelem, aby do sprawy powyższej przywiązali jak największą wagę, a okazując dla niej pełne zrozumienie, poparli solidarny wysiłek w kierunku planowego, racjonalnego wytępienia szczurów w naszem mieście.

Prezydent miasta:
Władysław Belina-Prażmowski.

L. VII. porz. 630/932/D.

OBWIESZCZENIE

Magistratu stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 26 września 1932 r.

o obowiązku odnawiania grobowców, nagrobków, pomników cmentarnych itp.

Magistrat przypomina przepisy rozporządzenia Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa z dnia 17 września 1930 r. L. VII. porz. 214 ex 930/IV. w sprawie obowiązku odnawiania grobowców, nagrobków, pomników cmentarnych itp.

Przepisy te brzmią:

§ 1.

Wszystkie grobowce, nagrobki, pomniki itp. na cmentarzach, znajdujących się w obrębie miasta Krakowa mają być utrzymywane stale w należytym porządku i czystości oraz odpowiednio konserwowane tak, aby stan ich nie zagrażał bezpieczeństwu publicznemu.

§ 2.

Interesowani właściciele urządzeń, o których mowa w § 1, względnie osoby do konserwacji tych urządzeń zobowiązane, mają w terminie dni 30-tu poddać zawodowej rewizji powyższe urządzenia, a w razie dostrzeżonych usterek zarządzić naprawę.

W szczególności należy usunąć obluźnione kamienie, popękane ściany i płyty grobowe przebudować lub wymienić, przyczem te ostatnie mają być szczelnie ocementowane tak ze względów bezpieczeństwa publicznego, jak i zdrowotnych.

§ 3.

Niestosujący się do powyższych zarządzeń będą ukarani na podstawie art. 17, Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365).

Niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej Magistrat zastosuje środki przymusowe, przewidziane w art. 4 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 342), a w szczególności karę pieniężną celem przymuszenia, względnie wykonanie zastępcze.

Magistrat wzywa do ścisłego przestrzegania powyższych przepisów.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

OKÓLNIK Nr. 42.

Prezydenta miasta z dnia 1 września 1932 r. Nr. Prez. Post. prz. 32/32 w sprawie przekazania egzekucji administr. władzom skarbowym.

Z uwagi na postanowienia ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) o przejęciu egzekucji administracyjnej przez Władze skarbowe, oraz postanowienie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. (Dz. U. R P. Nr. 62, poz. 580) o postępowaniu egzekucyjnem Władz skarbowych, zarządzam co następuje:

1) z dniem 1 września 1932 r. wstrzymuje się wszelkie kroki egzekucyjne, wdrożone przez Wydział II. Magistratu, celem ściągnięcia podatków państwowych, podatków i opłat gminnych, oraz podatków, opłat i należytości obcych z wyjątkiem kar administracyjnych i taks klimatycznych; przymusowe zarządy realności należy odwołać;

2) dla poboru podatków, opłat i należytości w księgach Gł. Kasy miejskiej przypisanych, a w terminach płatności nieuiszczonych, tworzy się od dnia września 1932 r. przy Wydziale II. Magistratu na razie na próbę instytucję inkasentów zwanych miejskimi poborcami podatków i opłat;

3) Wydziały i Biura Magistratu dokonywujące wymiaru należytości, podatków, opłat i t. p. mają, w razie powstania zaległości w odnośnych należnościach, zwrócić się do Wydz. II. Mgtu, który zarządzi zainkasowanie tych należytości przez poborców, względnie zwróci się do Władz skarbowych o zarządzenie egzekucji administracyjnej;

4) opłaty na fundusz drogowy wymierzone przez Wydział III. jako nie będące na przypisie w Gł. Kasie miejskiej, nie będą inkasowane; te należytości ma Wydział III. wykazywać wprost Urzędowi Skarbowemu do egzekucji;

5) sposób inkasowania opłat i należytości ustali osobna instrukcja.

OKÓLNIK Nr. 43.

Prezydenta miasta z dnia 2 września 1932 r. Nr. Prez. Zarz. og. 99/32 w sprawie wykonania ustawy o utworzeniu Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

W myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 664) oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74 poz. 670) został utworzony Fundusz Pomocy Bezrobotnym.

Rozporządzenia powyższe ustaliły szereg opłat mających na celu zasilanie tego Funduszu. Wymiar, pobór i kontrole niektórych z tych opłat mają dokonywać Zarządy gmin a w szczególności:

1) opłat od kwitów komornianych,
2) opłat od biletów wstępu,
3) opłat od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze),
4) opłat od spożycia gazu i
5) opłat od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych.

Wykonanie postanowień zawartych w wyżej wymienionych rozporządzeniach w odniesieniu do Gminy miasta Krakowa przydzielam do zakresu działania Wydziału II. Magistratu. Zarządzenie niniejsze nie narusza w niczem kompetencji Wydz. VI. Magistratu, wykonywującego agendy bezrobocia w zakresie dysponowania i zużytkowania dochodów z tego funduszu.

OKÓLNIK Nr. 45.

Prezydenta miasta z dnia 14 września 1932 r. Nr. Prez. Org. Mgtu 33/32 w sprawie wykonywania rozporządzenia o powiatach miejskich.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1932 r. w sprawie powiatów miejskich (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 408) powierzyło funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej w Krakowie stanowiącym odrębny powiat miejski Prezydentowi miasta.

Rozporządzenie to ustaliło jednak, że niektóre funkcje powiatowej władzy administracji ogólnej w miastach stanowiących odrębne powiaty miejskie wykonywać mają starostowie grodzcy, do takich funkcji wykonywanych przez starostów grodzkich należą:

a) sprawy utrzymania bezpieczeństwa i spokoju publicznego,
b) sprawy nadzoru nad lokalami publicznemi,
c) sprawy, wynikające z przepisów o ograniczeniu sprzedaży i spożycia napojów alkoholowych,
d) sprawy godzin handlu i godzin otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych,
e) sprawy spoczynku niedzielnego,
f) sprawy stowarzyszeń i zgromadzeń,
g) sprawy prasowe,
h) sprawy widowiskowe,
i) sprawy kwest publicznych,
k) sprawy granic Państwa,
l) sprawy cudzoziemców,
m) sprawy paszportów zagranicznych,
n) sprawy policji kryminalnej,
o) sprawy policji obyczajowej,
p) sprawy broni i amunicji oraz materjałów wybuchowych i łatwopalnych,
r) sprawy utrzymania porządku publicznego na drogach, ulicach i placach,
s) sprawy, wynikające z przepisów o zarobkowym przewozie osób i towarów pojazdami mechanicznemi,
t) czynności powiatowej władzy administracji ogólnej w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365),
u) kompetencje, płynące dla powiatowych władz administracji ogólnej z przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o Policji Państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 5 poz. 27 z r. 1931), przyczem postanowienie to nie narusza w niczem uprawnienia właściwych prezydentów miast do zwracania się bezpośrednio do Policji Państwowej w zakresie ich funkcji, jako powiatowych władz administracji ogólnej,
w) współdziałanie z prezydentem miasta w sprawach obrony Państwa i opracowywanie zagadnień mobilizacyjnych, zleconych staroście grodzkiemu przez wojewodę.

W wykonaniu postanowień w zawartych w cytowanem wyżej rozporządzeniu oraz zarządzeń zawartych w reskrypcie P. Wojewody z dnia 5 września br. L. O. Org. II/5/3/32, zarządzam, aby poszczególne Wydziały Magistratu przekazały wyszczególnione wyżej czynności należące do ich zakresu działania, Starostwu Grodzkiemu w Krakowie w terminie do 30 września b. r.

W tym celu poszczególne Wydziały Magistratu wykonujące wymienione wyżej agendy, mają porozumieć się z Panem Starostą Grodzkim w Krakowie co do sposobu przekazania danych spraw Staroście Grodzkiemu. Przy przekazywaniu tych spraw należy przestrzegać następujących zasad:

1) wszystkie sprawy, o których wyżej mowa mają być ukończone do dnia 20 września b. r.,
2) sprawy, które wpłyną po tym terminie należy odstąpić niezałatwione,
3) sprawy które mają być odstąpione Starostwu Grodzkiemu należy odstępować indywidualnie (nie zbiorowo), sporządzając wykaz tych spraw zawierający Nr. sprawy, hasło, oznaczenie wydziału i krótkie zwięzłe określenie sprawy,
4) z uwagi na to, że Starostwo Grodzkie obejmuje całokształt spraw karno-administracyjnych znoszę z dniem 30 września b. r. utworzony rozp. z dnia 30 grudnia 1930 r. L. Pr. 14966/30. Wydział III. k. dla spraw karnych. Osobnem zarządzeniem postanowię o przeznaczeniu personalu i lokalu tego Wydziału. Wszelkie doniesienia karne należy kierować począwszy od dnia 20 września b. r. do Starostwa Grodzkiego. Doniesienia sporządzane przez m. organa służby zewnętrznej mają być widymowane przez Naczelnika właściwego dla danych spraw Wydziału. Spraw tych nie należy prezentować w danym Wydziale. Doniesienia karne mają zawierać imię i nazwisko obwinionego, jego adres, dokładne określenie czynu, którym popełniono przekroczenie z podaniem czasu kiedy go dokonano oraz oznaczenie przepisu prawnego, który czynem tym naruszono. Wydziały i Biura sporządzające doniesienia, względnie widymujące doniesienia sporządzone przez organa służby zewnętrznej mają utrzymywać ewidencję tych doniesień zawierającą dane, które wyżej określono odnośnie doniesień.

Doniesienia mają być opatrzone oznaczeniem wydziału sporządzającego względnie widymującego doniesienie oraz liczbą bieżącą ewidencji.

OKÓLNIK NR. 48

Prezydenta miasta z dnia 23 września 1932 Nr. Prez. Zarz. og. 101/32 w sprawie postępowania w przypadkach wniesienia przeciwko Gminie skargi sądowej.

W celu unormowania sposobu postępowania poszczególnych Wydziałów i Biur Magistratu oraz Zakładów i Instytucyj miejskich w przypadkach wniesienia

skargi sądowej przeciwko Gminie, zarządzam co następuje:

1) W razie wystąpienia wobec Gminy z jakiemikolwiek żądaniami, których odmowne załatwienie mogłoby spowodować wdrożenie przeciwko Gminie kroków sądowych przez osoby interesowane, odnośne Wydziały i Biura Magistratu oraz Zakłady i Instytucje miejskie mają po dokładnem i wszechstronnem zbadaniu stanu faktycznego sprawy przedstawić akta sprawy Syndykowi miejskiemu celem zaopinjowania, czy w razie odmowy Gmina może wdać się w spór sądowy nie narażając na szwank swych interesów. Po otrzymaniu opinji Syndyka miejskiego należy sprawę wraz ze stosownymi wnioskami przedłożyć Magistratowi do decyzji.

2) W razie wniesienia skargi przeciwko Gminie odnośne Wydziały i Biura Magistratu oraz Zakłady i Instytucje miejskie bez względu na to czy poprzednio miał miejsce przypadek podany ad 1) czy nie, mają przedłożyć akta sprawy wraz ze skargą Syndykowi miejskiemu. W razie gdyby Syndyk m. nabrał przekonania, że Gmina nie powinna danego sporu prowadzić, gdyż spór ten może narazić na szwank interesy Gminy — obowiązany jest bezzwłocznie opinję swą przedłożyć odnośnemu Wydziałowi, który na zasadzie tej opinji przedstawi stosowne wnioski Magistratowi do decyzji.

We wszystkich sprawach ważniejszych lub wątpliwych tak w przypadku ad 1) i 2), należy sprawę przed przedłożeniem Magistratowi, przedłożyć do wglądu P. Wiceprezydentowi Drowi Landauowi, który sprawę rozpatrzy pod względem prawnym i wyda potrzebne zarządzenia.

OKÓLNIK NR. 49

z dnia 28 września 1932 Nr. Prez. Org. Mgtu 38/32 zawierający zarządzenie Prezydenta m. w sprawie organizacji „Oddziału projektowania i utrzymywania budynków miejskich".

1) Z dniem 1 października 1932 r. oddział architektury i oddział konserwacyjny Budownictwa m. Oddz. A. łączy się w jedno biuro, którego nazwa brzmi: „Oddział projektowania i utrzymywania budynków miejskich".

2) Do zakresu działania Oddziału należą:

a) projektowanie i wykonywanie nowych budowli gminnych oraz wszelkich przebudów budynków istniejących, a w szczególności sporządzanie planów, kosztorysów, rozpisywanie przetargów ofertowych, kierownictwo i kolaudacja robót, sprawdzanie i asygnowanie rachunków;

b) nadzorowanie oraz utrzymywanie w dobrym stanie istniejących budynków gminnych, przeprowadzanie w nich potrzebnych robót w ścisłem porozumieniu z tymi Wydziałami Magistratu, które odnośnymi budynkami i funduszami zarządzają;

c) utrzymywanie planów wszystkich budynków gminnych w stanie zgodnym z rzeczywistością;

d) inne sprawy, które Prezydent miasta względnie Naczelnik Budownictwa m. Oddz. A. do zakresu działania Oddziału przydzieli.

3) Na czele Oddziału stoi kierownik mianowany na to stanowisko przez Prezydenta miasta na wniosek Naczelnika Biura Prezydjalnego przedstawiony na podstawie opinji Naczelnika Budownictwa m. Oddz. A.

4) Kierownik Oddziału podlega Naczelnikowi Budownictwa m. Oddz. A. i ponosi osobistą odpowiedzialność za działalność Oddziału. Kierownik Oddziału obowiązany jest czuwać nad tokiem wszystkich spraw załatwianych w Oddziale, nadawać im jednolity kierunek, przestrzegać stosowania obowiązujących przepisów formalnych i technicznych.

Sprawozdanie z posiedzenia Tymcz. Rady Miejskiej.

24-te jawne posiedzenie Tymczasowej Rady miejskiej z dnia 29-go września 1932 r.

Dnia 29-go września 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Pana Prezydenta miasta Władysława Beliny-Prażmowskiego, oraz w obecności PP. Wiceprezydentów Dra Ducha, Dra Klimeckiego, Dra Landaua i W. Ostrowskiego przy udziale 94 członków Rady posiedzenie Rady m.

I. Uczczenie pamięci Żwirki i Wigury.

Rm. Przybylska wnosi imieniem Sekcji IV. następujący wniosek:

Rada miasta uchwali:

Celem uczczenia pamięci bahaterów - lotników, którzy okryli sławą imię Polski — nadaje się ulicy prowadzącej wzdłuż północno-wschodniej części parku Jordana na przestrzeni od Aleji 3-go Maja do ul. Reymonta nazwę: „ul. Żwirki i Wigury".

Wniosek jednogłośnie uchwalono i pamięć bohaterskich lotników uczczono przez powstanie.

(L. IV. n. ul. 61/32/VI.)

II. Nazwy nowopowstałych ulic.

Imieniem Sekcji IV. sprawozdawca Rm. Przybylska wnosi:

Rada miasta uchwali:

Nadaje się nowopowstałym ulicom, a to:

1) ulicy Zielonej nazwę: „ul. Józefa Sarego",

2) ulicy od ul. Kazimierza Wielkiego do ul. Juljusza Lea nazwę: „ul. Włodzimierza Tetmajera",

3) ulicy biegnącej od ul. Kazimierza Wielkiego do ul. Juljusza Lea przez parcelowane grunta Wacława Popiela nazwę: „ul. Pawła Popiela",

4) ulicy poprzecznej do ul. Gramatyka tj. pierwszej ulicy od strony ulicy Juljusza Lea nazwę: „ul. Stanisława Skarbińskiego",

5) ulicy prowadzącej od strony Aleji Jerzego Waszyngtona koło Kopca Kościuszki obok zbiornika wodociągu miejskiego do ul. Ks. Józefa nazwę: „ul. Wodociągowa".

Nad wnioskami temi wywiązała się dyskusja, w której zabrał głos Rm. Kuliczkowski i postawił wniosek o zamianowanie ul. Miodowej względnie Gazowej ul. J. Sarego. zaś ulicy na odcinku od ul. Krowoderskiej do pl. Biskupiego ulicą Beliny-Prażmowskiego.

Rm. Dr. Langrod wniósł o umieszczenie wzorem ul. Zamenhofa, na ulicach noszących nazwy osób zasłużonych — tablic z objaśnieniem zasług danych obywateli.

Wnioski Sekcji IV. w całości uchwalono, zaś wniosek Rm. Kuliczkowskiego i Rm. Langroda odesłano do Sekcji IV. do rozpatrzenia.

(L. IV. n. ul. 61/32/VI.)

III. Dodatek gminny do państwowego podatku gruntowego na rok 1933.

Imieniem Sekcji II (Skarbowej) st. Radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie art. 14 ust. z dnia 15/VI. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 505 i art. 4 ust. z dn. 11/VIII. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 ustanawia się stopę procentową dodatku gminnego do państwowego podatku gruntowego na rzecz Gminy miasta Krakowa w r. 1933 w dotychczasowej wysokości 135% tego podatku z zastrzeżeniem, że dodatek 45% ponad normę 90% będzie pobierany od kwot podatku państwowego bez dodatku progresywnego.

Magistrat wyjedna przepisane zezwolenie Władzy nadzorczej na pobór powyższego podatku.

Uchwalono. (L. R. 320/932/II.)

IV. Dodatki gminne do państwowego podatku przemysłowego na rok 1933.

Imieniem Sekcji II (Skarbowej) st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na zasadzie art. 8 ust. z dn. 11/VIII. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 Gmina miasta Krakowa pobierać będzie w roku 1933 dodatki gminne:

a) do państwowego podatku od obrotu w dotychczasowej wysokości 25% tego podatku.

b) do ceny świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych w dotychczasowej wysokości 30% ceny tych świadectw i kart. (L. R. 319/32/II.

Uchwalono.

V. Dodatek gminny do państwowego podatku od nieruchomości na rok 1933.

Imieniem Sekcji II (Skarbowej) st. radca Magistratu Dr. Wydro wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na zasadzie art. 6 ust. z dn. 11/VIII. 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 747 pobierać się będzie na potrzeby Gminy miasta Krakowa na rok 1933 podatek od nieruchomości w dotychczasowej wysokości 100% państwowego podatku od nieruchomości, jako dodatek do tego podatku. L. R. 318/32/II).

Uchwalono.

VI. Częściowa rewizja planu regulacyjnego Zabłocia Dz. XXII.

Spadła z porządku dziennego, z powodu nieobecności referenta.

Resztę punktów porządku dziennego uchwalono „en bloc“, a mianowicie:

VII. Plan zabudowania obszaru gruntów w Dz. XV. i XVI. ograniczonego ulicą J. Lea, Kazimierza Wielkiego, Szkołą Podchorążych, ulicą Nowowiejską i Gnieźnieńską.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 14-go listopada 1929 r. L. Bb. 4238/29. (XIII) oraz w myśl art. 29 prawa budowlanego z dnia 16 lutego 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 23 poz. 202 uchwala się plan przedłużenia ul. Wybickiego od ulicy bez nazwy przeprowadzonej na gruntach l. kat. 270/I w Dz. XV. do Młynówki Królewskiej przed Szkołą Podchorążych w Dz. XVI.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie przedłużenia ulicy Wybickiego oraz jej linje regulacyjne oznaczone na planie Budownictwa m. B. z dnia 20 czerwca 1932 czerwono i literami: a-b-c-d wraz z linją budowlaną a'-b'-c'-d' po stronie północnej oraz literami e-f-g-h wraz z linją budowlaną e'-f'-g'-h' po stronie południowej.

2) Linje regulacyjne drogi gminnej l. k. 829 Dz. XVI. oznaczone na powyższym planie Budownictwa m. B. z dnia 20 czerwca 1932 r. czerwono i literami: c-l po stronie wschodniej, jako też literami: m-n wraz z linją budowlaną, m'-n' po stronie zachodniej.

3) Dla bloków przyległych do przedłużenia ulicy Wybickiego uchwala się sposób zabudowania zwarty o wysokości domów określonej obowiązującemi przepisami budowlanemi, oraz tylne linje budowlane w odległości 15 metrów od frontowych linij budowlanych.

4) Dla bloków między ul. Kazimierza Wielkiego, a przedłużeniem ul. Wybickiego t. j. dla bloków oznaczonych na planie Budownictwa m. B. z dnia 20 czerwca 1932 r. liczbami arabskiemi 1 i 2 uchwala się zabudowanie oficyn tak, jak to wkreślono kolorem czerwonym.

5) Bloki przyległe do ul. Wybickiego przeznacza się na zabudowanie mieszkaniowe z dopuszczeniem jedynie w oficynach zakładów przemysłowych nie podpadających pod przepisy art. 18 prawa budowlanego.

6) O ile na tych terytorjach t. j. w blokach między ul. Wybickiego, a Kazimierza Wielkiego będzie chodzić o rozszerzenie istniejącego gospodarstwa rolnego — Magistrat będzie mógł odstąpić od zasad zabudowania, wymienionych w punktach 4) i 5).

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca najbliższego względnie następnego miesiąca po powzięciu niniejszej uchwały.

(Bb. reg. 35/32).

VIII. Plan zabudowania gruntów między drogą wojskową l. k. 1549/2, ul. Królowej Jadwigi i gruntem Legutki lwh. 28 Dz. XIII.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 listopada 1931 r. L. Bb. 4769/31 (XXXIV.) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego:

1) Linje regulacyjne drogi wojskowej L. k. 1549/2 Dz. XIII. Zwierzyniec między ulicą Królowej Jadwigi a wschodnią granicą parceli miejskiej l. k. 1536/2 oznaczone w planie zabudowania Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 1 grudnia 1931 r. kolorem czerwonym i głoskami: j-k-l-m-n-o po stronie północnej, zaś głoskami c-d-e-f-g-h-i po stronie południowej, z linją budowlaną po stronie północnej oznaczoną głoskami: j'-k'-l'-m'-n'-o' w odstępie 5 metrów od linji regulacyjnej.

2) Linję regulacyjną narożnika ulicy wymienionej pod 1) i ulicy Królowej Jadwigi oznaczoną na powyższym planie głoskami: a-b od strony ulicy Królowej Jadwigi zaś b-c od strony zachodniej.

3) Otwarcie ulicy poprzecznej do ulicy wymienionej pod 1) mającej iść na granicy parcel l. k. 1530 i 1538 z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie głoskami: m-p-r po stronie zachodniej, zaś głoskami: n-s po stronie wschodniej, oraz linjami budowlanemi m'-r' po stronie zachodniej, zaś n'-s' po stronie wschodniej.

4) Sposób zabudowania dla parcel przyległych do ulic wyżej wymienionych pod 1) i pod 3) domami łączonemi w grupy o wysokości do 12 metrów, bez oficyn i bez suteren.

Rada miasta przyjmuje do wiadomości oświadczenie złożone do protokołu przez właścicieli parceli l. k. 1530 objętej lwh. 371 oraz parceli l. k. 1538 objętej lwh. 40 gm. kat. Kraków Dz. XIII. Zwierzyniec, że poniosą koszta pierwszego urządzenia ulicy pod 3) wymienionej — zastrzegając:

a) Sposób urządzenia ulicy po myśli art. 172, 173 i 174 prawa budowlanego oznaczy Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

b) Gmina miasta Krakowa po myśli art. 66 prawa budowlanego, obejmie powyższą ulicę, skoro przynajmniej $^1/_3$ część długości frontów będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie tej ulicy należeć będzie do właścicieli wymienionych parcel, względnie ich prawonabywców.

c) Ulica będzie przekazana w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

d) Do czasu wykonania kanału ulicznego nie mogą być urządzane w budynkach mających stanąć przy pow. ulicy — klozety spłókiwane.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na okres 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (Bb. 1228/32).

IX. Plan zabudowania gruntu lwh. 211 Kraków, Dz. XXII. położonego między ulicą Dekerta, gruntem kolei państwowych, a przedłużoną ulicą Na Dołach.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 maja 1932 r. L. Bb. Reg. 77/32 (XL.) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania w obrębie gruntów objętych lwh. 211 gm. katastr. Kraków, Dz. XXII. Podgórze, położonych między ul. Dekerta a przedłużeniem ul. Na Dołach, według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 1 lipca 1932 r.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie ulicy, idącej środkiem powyższych gruntów od ulicy Dekerta ku przedłużeniu ul. Na Dołach z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie czerwono i głoskami: b-o-f od strony wschodniej, zaś c-g od strony zachodniej, oraz linję budowlaną b'-f' po wschodniej stronie ulicy.

2) Zmianę prawomocnej linji regulacyjnej ulicy Dekerta w obrębie realności lwh. 211 Dz. XXII., przy częściowej reasumpcji uchwały Rady miasta z dnia 15 grudnia 1927 r. na linję oznaczoną w planie Budownictwa B. z dnia 1 lipca 1932 r. czerwono i głoskami: a-b-c-d.

3) Sposób zabudowania po wschodniej stronie ulicy zwarty jak wkreślono w planie zabudowania, zaś po stronie zachodniej grupą domów tylną linją budowlaną oznaczoną w planie zabudowania, do której tylne fasady budynków mają się ściśle stosować. Wysokość domów ustawowa.

Rada m. przyjmuje do wiadomości oświadczenie właścicieli realności lwh. 211 Dz. XXII. złożone do protokołu, że pokryją koszta pierwszego urządzenia ulicy w punkcie 1) wymienionej — zastrzegając:

a) Ulica zostanie urządzona w sposób oznaczony przez Komisję drogowo-kanałową działającą imieniem Rady m.

b) Gmina m. Krakowa obejmuje powyższą ulicę, skoro przynajmniej $^1/_3$ część frontu będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie tej ulicy obciążać będzie parcelanta względnie jego prawonabywców.

c) Ulica będzie przekazana bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na okres 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. reg. 33/32).

X. Plan zabudowania realności Kozyry przy ul. Piastowskiej Dz. XIII. Zwierzyniec.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 maja 1931 r. do L. Bb. 1818/31 (XXIX.) uchwala się w myśl art. 29 prawa budowlanego plan zabudowania gruntu objętego lwh. 35 gm. kat. Kraków, Dz. XIII. Zwierzyniec, położonego w narożniku ulic Królowej Jadwigi i Piastowskiej — według planu Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 7 lipca 1932 r.

W szczególności uchwala się:

1) Otwarcie ulicy równoległej do ulicy Królowej Jadwigi z linjami regulacyjnemi oznaczonemi na powyższym planie kolorem czerwonym i głoskami: a-b po stronie północnej, zaś c-d po stronie południowej i linją budowlaną a'-b' po północnej stronie ulicy.

2) Zabudowanie przyległych parcel domami łączonemi w grupy w sposób w powyższym planie wkreślony o wysokości ustawowej.

Rada m. przyjmuje do wiadomości oświadczenie właściciela gruntu lwh. 35 Dz. XIII. złożone do proto-

kołu, że pokryje koszta pierwszego urządzenia powyższej ulicy na jego gruncie — zastrzegając:

a) Sposób urządzenia ulicy oznaczy Komisja drogowo-kanałowa działająca imieniem Rady m.

b) Gmina m. Krakowa obejmie tę ulicę, skoro przynajmniej 1/3 część frontu będzie zabudowana, do tego zaś czasu utrzymanie ulicy należeć będzie do właściciela przyległego gruntu względnie jego prawonabywców.

c) Ulica będzie przekazana bezpłatnie i w stanie wolnym od długów i ciężarów hipotecznych.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na 4 tygodnie począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. reg. 142/32).

XI. Rewizja planu zabudowania Aleji 29-go Listopada odnośnie do zmiany w wysokości i szerokości maksymalnej traktu zabudowania.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Strojek Stefan wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia Magistratu z dnia 21 czerwca 1932 r. do L. Bb. Reg. 124/32 (XLI.) uchwala się reasumpcję uchwały Rady m. z dnia 2 czerwca 1927 r. do L. Bb. 486/27 a natomiast uchwala się dla Al. 29 Listopada sposób zabudowania zwarty o wysokości ustawowej w maksymalnej szerokości traktu 17 metrów bez suteren mieszkalnych i oficyn.

Dotyczący plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. Reg. 103/32).

XII. Plan zabudowania bloku ograniczonego ulicami: św. Tomasza, św. Krzyża, św. Marka oraz plantacjami miejskiemi.

Spadł z porządku dziennego z powodu nieobecności referenta.

XIII. Plan zabudowania bloku ograniczonego ulicami: Tad. Kościuszki, Jaskółczą, Flisacką i przedłużeniem ulicy Włóczków.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Drobniak Franciszek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Po myśli art. 29 prawa budowlanego i na skutek ogłoszenia Magistratu z dnia 21 czerwca 1932 r. L. Mgtu Bb. reg. 124/32 (XLI.) uchwala się sposób zabudowania obszaru Dz. XII. (Półwsie Zwierzynieckie) ograniczonego ulicami: Tadeusza Kościuszki, ul. Jaskółczą, ul. Flisacką i przedłużoną ul. Włóczków w granicach prawomocnych linij regulacyjnych, a w szczególności:

1) Uchwala się sposób zabudowania zwarty, ze skrzydłami oficynowemi, zgrupowanemi jak oznaczono w planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 17 lipca 1932 r. do L. Bb. Reg. 91/32, kolorem czerwonym.

2) Uchwala się wysokość budynków od strony ul. Flisackiej i ul. Tad. Kościuszki 22 metrów, zaś od strony ul. Jaskółczej i przedłużeniem ul. Włóczków wysokość zgodną z prawem budowlanem (art. 182).

Wysokości progów budynków mających stanąć przy ul. Jaskółczej, ul. Flisackiej i przedłużonej ul. Włóczków, mają się stosować do projektowanej niwelety tych ulic oznaczonych w planie powyższym liczbami czerwonemi, poniżej których to niwelet nie mogą być we frontowych murach budynków umieszczane żadne otwory.

Powyższy plan zabudowania należy wyłożyć do publicznego przeglądu na przeciąg 4-ch tygodni począwszy od 1-go dnia miesiąca następującego po zapadnięciu niniejszej uchwały. (L. Bb. Reg. 91/32).

XIV. Plan zabudowania terenów przy IV. moście na Wiśle w Dz. VIII. i Dz. XXII.

Imieniem Sekcji I. Radca m. Inż. Drobniak Franciszek wnosi:

Rada miasta uchwali:

Na podstawie ogłoszenia po myśli art. 26 prawa budowlanego w dniu 22 kwietnia 1932 r. do L. Mgtu Bb. Reg. 23/32 (XXXIX.) uchwala się plan zabudowania dla ramp dojazdowych do IV. mostu na Wiśle a w szczególności:

a) Po stronie krakowskiej linje regulacyjne ulicy Krakowskiej według linij czerwonych na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 25 października 1927 r. oznaczonych literami: a-b-c-d od strony zachodniej, zaś f-g-h-i-j od strony wschodniej; oraz północną linję regulacyjną ul. Podgórskiej, oznaczoną na tym planie linją czerwoną i literami: e-d, j-k.

b) Po stronie podgórskiej linje regulacyjne ulicy Legjonów według linij czerwonych, oznaczonych na planie Budownictwa m. Oddz. B. z dnia 6 września 1932 r. literami: l-m-n-ń-o-p-q-r-s-t po stronie zachodniej z linją budowlaną w obrębie liter: n_1-o_1-p_1, zaś u-v-w-x od strony zachodniej.

Poleca się Magistratowi wyłożyć do przeglądu publicznego na przeciąg 4-ch tygodni licząc od dnia pierwszego miesiąca następującego po zapadnięciu uchwały. (Bb. Reg. 267/32).

Po posiedzeniu jawnem odbyło się posiedzenie tajne, na którem Naczelnik Biura Prezydjalnego p. Herget przedstawił imieniem P. Prezydenta miasta następujące wnioski:

1) z dniem 31 października 1932 r. przenosi się Naczelnika Miejskiej Straży Pożarnej Jana Obidowicza w stan spoczynku przyznając mu równocześnie VI. grupę uposażenia szczebel „c".

Uchwalono.

2) dnim 1 października 1932 r. mianuje się Dra Orzelskiego Tadeusza Dyrektorem Wodociągu miejskiego w dotychczasowej grupie uposażenia VI. szczebel „c".

Uchwalono.

3) z dniem 31 października 1932 r. mianuje się Inż. Kielanowskiego Tadeusza kontraktowego urzędnika Wodociągu m. starszym komisarzem budowy Wodociągu m. w VII. grupie uposażenia szczebel „b".

Uchwalono.

4) z dniem 1 października 1932 r. mianuje się Sikorskiego Stefana kontraktowego urzędnika Wodociągu m. komisarzem budowy w Wodociągu m. w VIII. grupie uposażenia szczebel „a".

Uchwalono.

5) z dniem 1 października 1932 r. mianuje się Inż. Michałowskiego Adama inżyniera Gazowni m. w VII. grupie uposażenia starszym inżynierem Gazowni m. w VI. grupie uposażenia szczebel „c“.

Uchwalono.

6) z dniem 1 października 1932 r. mianuje się Strojka Ludwika archiwarjusza Archiwum Aktów Dawnych m. Krakowa w VIII. grupie uposażenia, archiwarjuszem w VII. grupie uposażenia szczebel „a“.

Uchwalono.

Na tem posiedzenie zakończono.

Sprawozdania z posiedzenia Sekcyj i Komisyj Tymcz. Rady Miejskiej.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 2 września b. r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, posiedzenie Komisji drogowo-kanałowej Rady m., na którem zatwierdzono:

a) projekt urządzenia ul. Basztowej między ul. Dunajewskiego a Asnyka, części ul. Łobzowskiej między ul. Dunajewskiego a Batorego, projekty chodników w ulicach: Syrokomli, Dekerta, Salinarnej, Dąbrowskiego, Na Stawach, Wrocławskiej, Słonecznej, na narożniku ul. Grottgera i ul. Kościelnej, Kraszewskiego i w Aleji Krasińskiego, koszty wykonawcze urządzenia ul. Chocimskiej i chodników w ul. Ogrodowej, oraz koszty wykonawcze robót naprawczych drogowych po robotach: Elektrowni m. Wodociągu, Gazowni i Krakowskiej M. Koleji Elektrycznej,

b) zatwierdzono projekt budowy kanalizacji ul. Widok-Bocznej, w ul. Grunwaldzkiej, Racławickiej jak również zatwierdzono koszta wykonawcze szeregu domowych połączeń kanałowych,

c) zatwierdzono kosztorys na naprawę mostu drogowego w ul. Wileńskiej i projekt oświetlenia ul. Fabrycznej i Pasterskiej.

Rada Artystyczna.

Dnia 12 września 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego posiedzenie Rady Artystycznej dla spraw regulacyjnych, na którem przyjęto:

Zmianę linji regulacyjnych ulicy Zabłocie w Podgórzu, projekt przedłużenia ulicy Wybickiego do ulicy Podchorążych w Łobzowie, linje regulacyjne drogi wojskowej łączącej Małe Błonia z rogatką Wolską, oraz nowej ulicy poprzecznej w dz. XIII. Zwierzyniec, plan zabudowania realności Hausnerowej przy ulicy Dekerta w Podgórzu, projekt otwarcia przecznicy ul. Piastowkiej w realności J. Kozyry na Zwierzyńcu, plan zabudowania bloku między plantami a ulicy św. Krzyża realność A. Potockiego, projekt zabudowania bloku przy ul. Flisackiej i Jaskółczej na Półwsiu, oraz plan zabudowania dla ramp dojazdowych do mostu IV-go.

Subkomitet Rozbudowy miasta.

W dniu 13 września 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem P. Wiceprez. W. Ostrowskiego posiedzenie Subkomitetu Rozb. m. Krakowa.

Na posiedzeniu tem rozpatrzono sprawę poboru opłat na koszta przejazdu rzeczoznawcy Komitetu Rozbudowy od starających się o pożyczki z Funduszu Rozbudowy miast i uchwalono pobierać przez Dziennik podawczy przy wnoszeniu podań po 5 zł. od budujących w granicach m. Krakowa, a po 10 zł. od budujących poza granicami w sferze interesów miasta Krakowa.

Następnie zajmowano się sprawą rozdziału kredytów przyznanych dla miasta Krakowa na drobne budownictwo drewniane i murowane.

Komisja Cmentarna Rady miasta.

Dnia 16 września 1932 r. o godzinie 9·30 przedpołudniem odbyło się pod przewodnictwem Rm. ks. Dra Molińskiego i w obecności Wiceprez. m. Ostrowskiego, zebranie komisji cmentarnej Rady m. na nowootworzonej części cmentarza rakowickiego przy ul. Modrzewiowej.

Na zebraniu tem wysłuchano sprawozdania Insp. techn. cmentarzy m. Inż. Boratyńskiego o postępie robót na nowopowstałych kwaterach, poczem nastąpiło otwarcie tychże.

Z koleji na prośbę Wiceprez. m. Ostrowskiego ks. Infułat Dr. Kulinowski w asystencji ks. Dra Molińskiego i kapelana cmentarnego ks. Staicha dokonał uroczystego poświęcenia krzyża, znajdującego się nowych kwaterach. Po dokonanem poświęceniu ks. Infułat Dr. Kulinowski wypowiedział podniosłe przemówienie, którem podziękował Prezydjum miasta za wykonanie tego dzieła w tak ciężkich czasach.

Sekcja I. Rady miasta.

Dnia 22 września 1932 r. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Drobniaka i w obecności Wiceprez. m. Ostrowskiego, posiedzenie Sekcji I. Rady m. na którem rozpatrywano szereg planów regulacyjno-budowlanych. I tak: przyjęto plan zabudowania gruntów w Dz. XV. i XVI., ograniczonych ulicami Juljusza Lea, Kazimierza Wielkiego, Szkołą Podchorążych, Nowowiejską i Gnieźnieńską.

Dalej uchwalono plan zabudowania gruntów, między drogą wojskową lkat. 1649/2 a ul. Królowej Jadwigi w Dz. XIII., oraz przyjęto plan zabudowania gruntu, położonego między ulicą Dekerta, gruntem kolei państw., a przedłużoną ulicą Na Dołach.

Z kolei, Sekcja rozpatrywała plan zabudowania gruntu, objętego lwh. 35 Dz. XIII., oraz przyjęła plan zabudowania bloku, ograniczonego ulicami św. Tomasza, św. Krzyża, św. Marka i plantacjami miejskiemi.

Następnie uchwalono plan zabudowania bloku, ograniczonego ulicami: Tad. Kościuszki, Jaskółczą, Flisacką

i przedłużeniem ul. Włóczków, oraz zatwierdzono plan zabudowania terenu, znajdującego się przy IV. moście na Wiśle w Dz. VIII. i XXII.

W końcu przeprowadzono częściową rewizję planu regulacyjnego Zabłocie w Dz. XXII., oraz rewizję planu zabudowania Aleji 29 Listopada, odnośnie do zmiany wysokości i szerokości maksymalnej traktu zabudowania.

Komisja Teatralna Rady miasta.

Dnia 22 września br. odbyło się pod przewodnictwem Prezydenta m. Beliny Prażmowskiego posiedzenie komisji teatralnej na którem Dyr. Osterwa przedstawił zaprowadzoną przez siebie nową organizację w teatrze polegającą na ścisłem rozgraniczeniu poszczególnych działów pracy artystycznej, administracyjnej i technicznej i oparcie ich działalności na fachowej odpowiedzialności kierowników.

Po przyjęciu do wiadomości składu nowego zespołu artystycznego oraz spisu arstystów zaangażowanych czasowo do pewnych tylko sztuk Komisja przeprowadziła szczegółową dyskusję nad projektem repertuaru przedstawionym przez Dyrekcję teatru na najbliższy kwartał.

W ciągu dyskusji Dyr. Osterwa zaznajomił Komisję o inowacji jaką wprowadził do prac przygotowawczych zespołu przy opracowywaniu sztuk przeznaczonych do wystawienia. Próby sceniczne poprzedza zawsze prelekcja dla artystów o twórczości danego autora i o danej sztuce oraz wykład literacki dla psychicznego wydobycia właściwego charakteru poszczególnych postaci dramatu czy komedji. Jedną z takich prelekcji wygłosił dla artystów w teatrze Prof. Roman Dyboski o Chestertonie z okazji zamierzonego wystawienia jego „Magji". Ciekawych wywodów Dyr. Osterwy wysłuchała Komisja z dużem zainteresowaniem.

W dalszym ciągu obrad Komisja przyjęła do wiadomości projekt Dyr. Osterwy utworzenia teatru szkolnego w ścisłem porozumienie z Kuratorjum i z osobnem repertuarem sztuk zatwierdzonych przez władze szkolne. Teatr w ten sposób zorganizowany dawałby poranki dla uczniów szkół średnich po cenach specjalnie zniżonych.

Bliższe szczegóły teatru szkolnego poda w swoim czasie Dyrekcja teatru Komisji do zatwierdzenia.

W końcu Komisja przyjęła projekt ceny miejsc w teatrze znacznie zniżonych w stosunku do ubiegłego sezonu.

Komisja drogowo-kanałowa Rady miasta.

Dnia 27 września br. odbyło się pod przewodnictwem Radcy m. Inż. Karola Rollego i w obecności Wiceprezydenta miasta Witołda Ostrowskiego, posiedzenie Komisji Drogowo-Kanałowej Rady m., na którem zatwierdzono:

a) wniosek nagły odnośnie do budowy kanału w ul. Romanowicza przez grunta wojskowe,

b) budowy kanałów: w części ulicy Kazimierza Wielkiego, w ul. Krakowskiej przy rampie na most IV. na Wiśle, w ul. Kasprowicza i na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. XIX. Grzegórzki,

c) rozstrzygnięto oferty na skanalizowanie Aleji Marszałka Focha między ul. Słoneczną a mostem na Rudawie i zatwierdzono koszta wykonawcze szeregu domowych połączeń kanałowych,

d) zatwierdzono sposób urządzenia przedłużenia ul. Rakowickiej i dróg na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. XIX. Grzegórzki, oraz projekty chodników na parcelowanych prywatnych gruntach w Dz. XV. Nowa Wieś i w ulicy Wrocławskiej przed L. orj. 5.

RUCH SŁUŻBOWY.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Chrostek Juljan, dróżnik miejski z dniem 30/IX. 1932 r.

Inż. Krawczyk Stanisław, dyrektor Wodociągu miejskiego z dniem 30/IX. 1932.

Pater Michał, prow. odźwierny Miejskich Zakładów Sanitarnych z dniem 1/IX. 1932 (zaopatrzenie emerytalne w drodze łaski).

Widerski Jan, kancelista Magistratu z dniem 30/IX. 1932 r.

Przeniesiony w stan nieczynny:

Swolkień Zdzisław, adjunkt kanc. Magistratu z dniem 1/IX. 1932 r.

Emerytury wdowie:

Grzesiakowa Marja, wdowa po emeryt. dróżniku miejskim z dniem 1/IX. 1932.

Solarzowa Anna, wdowa po emeryt. niższym pracowniku Rzeźni miejskiej od dnia 1/IX. 1932.

Nominacje — przyjęcia:

Inż. Wnęk Karol, dotychczasowy kontraktowy urzędnik techniczny Magistratu, zamianowany z dniem 1/IX. 1932 r. prow. st. referentem technicznym Magistratu.

Zmarli:

Wijas Jan, emer. woźny miejski dnia 19/IX. 1932.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Zmiany w stanie posiadania realności w Krakowie za sierpień 1932 r.

I. Przez kontrakt kupna.

1. Część (1/2) domu dwupiętrowego przy ul. Staszica L. or. 4, L. sp. 277/IV. nabyła Franciszka Palczewska od Jadwigi Kosmalównej za cenę 6.000 dolarów.

2. Grunt lwh. 263/XVII. przy ul. Droga nad Sudołem nabyli po połowie Stanisław i Marja Wiktorowie od Adama Zbroji za cenę 13.000 złotych.

3. Grunt lwh. 846/XVII. przy ul. Prądnickiej nabył Inż. Tadeusz Kubiczek od Jana i Apolonji Mazurów za cenę 12.000 złotych.

4. Grunt lwh. 16/XIX. przy ul. Pasterskiej nabyła Zofja Wenzlówna od Mieczysława Żołdana za cenę 2.500 złotych.

5. Grunt lwh. 210/III. przy ul. Retoryka nabyli po połowie Dawid i Cecylja Grünbergowie od Marji Krasuskiej za cenę 53.220 złotych.

6. Dom trzechpiętrowy (w budowie przy ul. Kazimierza Wielkiego L. or. 108c na realności lwh. 600 i 601/XV. nabyli Gabrjela Kołkowa (3/6), zaś Aniela Windakiewiczowa (2/6) i Marja Michalska (1/6) od Pawła i Janiny Paprockich za cenę 9.500 dolarów.

7. Dom dwupiętrowy przy ul. Poselskiej L. or. 17, L. sp. 496/I. nabyła Anna Braumannowa od Dawida i Cecylji Grünbergów za cenę 11.400 dolarów.

8. Dom parterowy przy ul. Racławickiej L. or. 36, L. sp. 179/XVII. nabyli po połowie Michał i Marja Kmiecikowie od Józefa Rysza za cenę 1.856 dolarów.

9. Grunt lwh. 868/XVII. przy ul. Białej nabył Stanisław Rausiński od Marji Krzyżanowskiej za cenę 3.115 złotych.

10. Dom trzechpiętrowy (w budowie) przy ul. Kazimierza Wielkiego położony na realności lwh. 647/XV. nabył Bazyli Zyblikiewicz od Karola Olmy za cenę 12.500 dolarów.

11. Część (2/4) domu parterowego przy ul. Mogilskiej L. or. 31, L. sp. 194/XIX. nabyli po (1/4) Dr. Artur i Aleksandra Preyerowie od Piotra Żupnika za cenę 17.500 złotych.

12. Dom jednopiętrowy przy ul. Zagrody L. or. 15, L. sp. 247/XI. nabyli po połowie Wojciech i Antonina Łobodowie od Pawła i Marji Zduniów oraz Julji Knapikowej za cenę 3.375 dolarów.

13. Dom parterowy przy ul. Chocimskiej L. or. 4, L. sp. 152/XV. nabyła Rozalja Zabdyrowa od Zofji i Antoniego Drabikowskich za cenę 14.950 złotych.

14. Grunt lwh. 685/XVI. przy ul. Nowowiejskiej nabyli po połowie Łukasz i Teresa Łysiakowie od Bernarda Horowitza i Debory Markiewiczowej za cenę 1.493·40 dolarów.

15. Grunt lwh. 651/XV. przy ul. Kazimierza Wielkiego nabył Wacław Krzyżanowski od Wacława Popiela za cenę 2.168 dolarów.

16. Grunt lwh. 263/XII. przy ul. Kornela Ujejskiego nabył Olgierd Niedziałkowski od Konwentu PP. Norbertanek za cenę 190 dolarów.

17. Grunt lwh. 357/XIX. przy ul. Olszyny nabyła Marja Górowa od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 2.750 złotych.

18. Grunt lwh. 358/XIX. przy ul. Olszyny nabyła Rozalja Meus od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 255·30 dolarów.

19. Grunt lwh. 359/XIX. przy ul. Olszyny nabyła Emilja Jastrzębska od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 3.092 złotych.

20. Grunt lwh. 360/XIX. przy ul. Olszyny nabyła Franciszka Kaperowa od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 2.000 złotych.

21. Grunt lwh. 361/XIX. przy ul. Olszyny nabył Józef Wojnar od Antoniego Zająca i Władysława Rachtana za cenę 2.100 złotych.

22. Część (2/8) domu jednopiętrowego przy ul. Czapskich L. or. 5/7, L. sp. 409/IV. nabyli po (1/8) Emil Makarewicz i Zofja Olbrychtowa od Dr Juljusza Makarewicza za cenę 5.000 złotych.

23. Dom parterowy przy ul. Murowanej L. or. 12, L. sp. 178/XVII. nabył Franciszek Chlipalski od Marji Śliwińskiej za cenę 14.231 złotych.

24. Grunt lwh. 70/XVI. nabył Dr Feliks Szafrański od Karoliny Łachetowej za cenę 4.350 złotych.

25. Dom dwupiętrowy przy ul. Długiej L. or. 80, L. sp. 31/V. nabyli po połowie Chaim i Chana Melcerowie od Salomona i Róży Kubie za cenę 9.000 dolarów.

26. Grunt lwh. 1791/XXI. przy ul. Krzywda nabył Mojżesz Hecht od Szymona Feltschera za cenę 4.500 złotych.

27. Część (1/10) domu parterowego przy ul. Rydlówka L. or. 9, L. sp. 651/XXII. nabył Leon Rand od Jakóba Billiga za cenę 2.000 złotych..

28. Część (1/4) domu czteropiętrowego przy ul. Szkolnej L. or. 7, L. sp. 671/XXII. nabyła Wanda Wyspiańska od Józefa Wyspiańskiego za cenę 20.000 złotych.

29. Grunt lwh. 1192/XXII. nabyli po połowie Marjan i Eleonora Kosibowie od Filipa Zilsa za cenę 1.311·60 dolarów.

30. Grunt lwh. 1193/XXII. nabyła Eleonora Kosibowa od Józefy Jogałłowej za cenę 5.250 złotych.

31. Grunt lwh. 732/XXI. nabyła Marja Szczupakowa od Józefa Rypalskiego za cenę 1.200 złotych.

32. Dom parterowy przy ul. Parkowej L. or. 8, L. sp. 209/XXII. nabył Bernard Willer od Dr Maksymiljana i Ernestyny Willerów za cenę 15.000 złotych.

33. Dom parterowy przy ul. Rękawka L. or. 41, L. sp. 382/XXII. nabyło Zgromadzenie Braci Albertynów III Zakonu św. Franciszka Serafickiego w Krakowie od Maurycego i Gusty Elsnerów za cenę 10.500 dolarów.

34. Dom jednopiętrowy (w budowie) przy Aleji Pod Kopcem położony na realności 1149/XXII. nabyła małoletnia Wanda Gołąb od Józefa i Eweliny Godzińskich za cenę 26.000 złotych.

35. Dom dwupiętrowy przy ul. Prokocimskiej L. or. 55, L. sp. 326/XXI. nabył Juljusz Gauszer od Józefa Zipsera za ceną 29.000 złotych.

36. Grunt lwh. 379/X. przy ul. Rydlówka nabył Dr Stanisław Zamorski od Marji Szybowskiej za cenę 345 dolarów.

II. Przez inne umowy.

1. Część (1/2) gruntu lwh. 832/XVII. przy ul. Mazowieckiej wartości 2.500 złotych nabyła w drodze darowizny Wiktorja Makowska od Ludwika Makowskiego.

2. Dom parterowy przy ul. Tadeusza Kościuszki L. or. 57, L. sp. 11/XII. wartości 19.000 złotych nabyła w drodze darowizny Dr Janina Kuligowa od Jana i Natalji Wolnych.

3. Grunt lwh. 362/XIX. przy ul. Olszyny wartości 1.300 złotych nabyli po połowie w drodze darowizny Antoni i Józefa Zającowie od Władysława Rachtana.

4. Część (1/2) domu parterowego przy ul. Pod Fortem L. or. 35, L. sp. 404/XVII. wartości 20.000 złotych nabyła w drodze darowizny Zofja Kawalcowa od Antoniego Kawalca.

5. Część (1/2) gruntu lwh. 84/XIII. wartości 2.500 złotych nabył w drodze darowizny Antoni Baran od Marji Baranowej.

6. Dom parterowy przy ul. Twardowskiego L. or. 65, L. sp. 23/X. oraz grunt lwh. 28/X. przy tejże ulicy łącznej wartości 3.000 złotych nabyli w drodze darowizny Józef Wilk i małoletnia Jadwiga Wilkówna od Józefa Wilka.

7. Dom jednopiętrowy przy ul. Łagiewnickiej L. or. 8, L. sp. 247/XXII. wartości 8.500 złotych nabyła w drodze darowizny Kamila Ładzińska od Dr Stanisława Ładzińskiego.

III. Przez egzekucję.

1. Dom jednopiętrowy przy ul. Wielickiej L. or. 23. L. sp. 36/XXII. wartości 7.050 złotych nabyła w drodze egzekucji Felicja Fleischer od Eugenji Schnürowej.

IV, Przez śmierć właściciela.

1. Grunt lwh. 507/XVII. przy ul. Wrocławskiej wartości 3.000 złotych nabyła w spadku Marja Uznańska po śp. Antoninie Rajtarowej.

WYKAZ KONSENSÓW

na zamieszkanie, względnie użytkowanie wykonanych budowli, udzielonych w miesiącu wrześniu 1932 r.

I. Nowe domy.

1) Aleja Zygmunta Krasińskiego L. or. 9 (lsp. 97 Dz. III.) własność Grünbergów Dawida i Cecylji, dom IV. piętrowy (reskr. z dnia 12/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 131/32/C.).

2) Ul. Krowoderska L. or. 63 (lsp. 302 Dz. V.) własność Inż. Wetzsteina Józefa, dom III. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 18/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 183/32/B.).

3) Ul. Zielna boczna L. or. 12 (lsp. 218 Dz. X.) własność Batków Stefana i Jadwigi, dom I. piętr. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 15/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 240/32/D.).

4) Ul. Słoneczna L. or. 10 (lsp. 242 Dz. XII.) własność Prof. Inż. Stella Sawickiego, dom IV. piętr. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 9/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 262/32/C.).

5) Ul. Filarecka L. or. 2 (lsp. 243 Dz. XII.) własność Szarotów Józefa i Marji, dom IV. piętr. narożny (reskr. Mgtu z dnia 6/IX. 1932 r. L. B. a. lnsp. 137/32/C.).

6) Ul. Na Stawach L. or. 3 (lsp. 241 XII.) własność Hana Roberta, I. piętr. willa) reskr. Mgtu z dnia 20/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 349/32/C.).

7) Ul. Słoneczna L. or. 1 (lsp. 237 Dz. XII.) własność Sobestowej Jadwigi, dom II. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 17/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 113/32/C.).

8) Ul. Jacka Malczewskiego L. or. 9 (lsp. 336 Dz. XIII.) własność Bergerów Stanisława i Pauliny, dom parter. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 24/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 70/32/C.).

9) Ul. Ks. Józefa L. or. 83 a. (lsp. 337 Dz. XIII.) własność Włudarskiej Anny, dom parterowy, stodoła i stajnia (reskr. Mgtu z dnia 20/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 249/32/C.).

10) Ul. Ks. Józefa L. or. 51 (lsp. 173 Dz. XIII.) własność Szeligów Dr. Stanisława i Stanisławy, willa parter. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 21/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 101/32/C.).

11) Ul. Czarnowiejska L. or. 41 (lsp. 56 Dz. XIV.) własność Matyskiej Wiktorji, dom II. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 21/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 173/32/C.).

12) Ul. Zbrojów L. or. 3 (lsp. 337 Dz. XV.) własność Raszki Jana, dom II. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 9/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 227/32/C.).

13) Ul. Kaz. Wielkiego L. or. 61 (lsp. 340 Dz. XV.) własność Ławnikowej Józefy, dom III. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 30/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 68/32/C.).

14) Ul. Obopólna L. or. 15 (lsp. 197 Dz. XVI.) własność Nalborczyk Klary, dom I. piętrowy z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 5/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 278/32/C.).

15) Ul. Jadwigi z Łobzowa L. or. 23 (lsp. 198 Dz. XVI.) własność Stanisława Wadowskiego, dom I. piętr. (reskr. Mgtu z dnia 12/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 268/32/C.).

16) Ul. Juljusza Lea L. or. 232 (lsp. 193 Dz. XVI.) własność Szczurka Stanisława, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 17/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 124/32/C.).

17) Ul. Łokietka L. or. 75 (lsp. 425 Dz. XVII.) własność Nowakowskiego Piotra, parterowy dom i stodoła (reskr. Mgtu z dnia 22/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 223/32/B.).

18) Ul. Grunwaldzka L. or. 23 a. (lsp. 338 Dz. XIX.) własność Dr. Ormickiego Fryderyka, dom parterowy (reskr. Mgtu z dnia 12/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 209/32/C.).

19) Ul. Łanowa L. or. 23 a (lsp. 354 Dz. XXI.) własność Jankiewiczów Teofila i Wiktorji, część domu parterowego (reskr. Mgtu z dnia 25/VIII. 1932 r. L. B. a. Insp. 313/32/D.).

20) Ul. Łanowa L. or. 23 b. (lsp. 328 Dz. XXI.) własność Kozłowskiego Franciszka, 1 izba w domu parter. (reskr. Mgtu z dnia 23/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 338/32/D.).

21) Ul. Bonarka L. or. 28 (lsp. 833 Dz. XXII.) własność Żeni Pisekowej, dom I. piętr. z poddaszem (reskr. Mgtu z dnia 20/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 659/32/D.).

22) Ul. Widok L. or. 9 (lsp. 159 Dz. III.) własność Inż. Kosiorkiewicza Bronisława, willa I. piętr. (wydano konsens na mieszkanie właściciela, reskr. Mgtu z dnia 15/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 351/32/D.).

II. Nadbudowy, przebudowy i dobudowy.

1) Ul. Tarłowska L. or. 11 (lsp. 159 Dz. III.) własność Benjamina Adolfa, nadbudowa III. piętra (reskr. Mgtu z dnia 8/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 254/32/C.).

2) Ul. Basztowa L. or. 3 (lsp. 121 Dz. IV.) własność Popiela Wacława, adaptacje w parterze i półpiętrze oficyny (reskr. Mgtu z dnia 3/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 258/32/C.).

3) Ul. Czarnowiejska L. or. 17 (lsp. 464 Dz. IV.) własność Górki Ludwika, nadbudowa I. piętra lewej, oraz II. piętra, w miejsce poddasza o tylnej oficynie (reskr. Mgtu z dnia 16/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 336/32/C.).

4) Ul. Garbarska L. or. 4 (lsp. 81 Dz. IV.) własność Kałuskich Zygmunta i Stefanji, adaptacja poddasza na cele mieszkalne (reskr. Mgtu z dnia 7/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 9/32/C.).

5) Ul. Ks. Józefa L. or. 57 (lsp. 331 Dz. XIII.) własność Szmyta Stanisława, nadbudowa I. piętra i adaptacje na parterze (reskr. Mgtu z dnia 12/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 155/32/C.).

6) Ul. Juljusza Lea L. or. 19 (lsp. 240 Dz. XV.) własność Bujasa Tomasza, adaptacja parterowej stajni

i wozowni na mieszkanie (reskr. Mgtu z dnia 23/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 98/32/C.).

7) Ul. Zakątek L. or. 14 (lsp. 100 Dz. XVI.) własność Szczepanika Ludwika, adaptacja składu narzędzi roln. na ubikację mieszkalną (reskr. Mgtu z dnia 22/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 221/32/C.).

8) Ul. Czyżówki L. or. 19 (lsp. 798 Dz. XXII.) własność Lasoniów Franciszka i Józefy, 2 izby w suterenach (reskr. Mgtu z dnia 20/IX. 1932 r. L. B. a. Insp. 742/32/D.).

WIADOMOŚCI O ROZPORZĄDZENIACH, OKÓLNIKACH, JUDYKATURZE I T. P. DOTYCZĄCYCH ADMINISTRACJI OGÓLNEJ.

Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewn.

Nr. 13, poz. 159. Okólnik Nr. 103 z dnia 3 sierpnia 1932 r.

(Wojsk. H. 1/1/2) o sposobie zapisywania zgłoszeń meldunkowych w kartach meldunk. wzoru Nr. 5.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W celu jednolitego wypełniania przez urzędy meldunkowe kart meldunkowych wzoru Nr. 5 do § 20 ust. 2—4 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16/X. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 653), Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza wypełnianie rubryki 5-ej (Data i określenie zmiany) w następujący sposób:

a) w wypadku zmiany miejsca zamieszkania: n. p.

„Dn. 1/II. 1932 r. Warszawa, ul. Młynarska Nr. 41 m. 19, kom. III. zamieszkanie",

b) w wypadku wyjazdu zagranicę: n. p.

„Dn. 15/III. 1932 r. Francja, Paryż — wyjazd zagranicę",

c) w wypadku przyjazdu z zagranicy: n. p.

„Dn. 4/V. 1932 r. Stanisławów, ul. Sapieżyńska Nr. 33 — przyjazd z zagranicy",

d) w wypadku zmiany adresu w obrębie tej samej miejscowości: n. p.

„Dn. 20/VI. 1932 r. Warszawa, ul. Szeroka Nr. 22, m. 18 — zmiana adresu",

e) w wypadku przybycia na czasowy pobyt ponad 2 miesiące: n. p.

„Dn. 14/IX. 1932 r. wieś i gmina Przącław, pow. Jędrzejów, wojew. kieleckie — przybycie na czasowy pobyt ponad 2 miesiące",

f) w wypadku powrotu z czasowego pobytu (ponad 2 miesiące) do miejsca zamieszkania: n. p.

„Dn. 24/XII. 1932 r. Warszawa, ul. Obozowa Nr. 5 m. 3, kom. III. — powrót z czasowego pobytu do miejsca zamieszkania".

Urzędy gminne obowiązane są czuwać specjalnie nad wykonywaniem zgłoszeń meldunkowych o zmianie miejsca zamieszkania, gdyż zmiana ta pociąga za sobą przeniesienie ewidencji wojskowej. W związku z tem urzędy te powinny stosować w jak najszerszym zakresie postanowienia §§ 16 i 43 powołanego wyżej rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych, tudzież § 34 instrukcji M. Spraw Wewn. o prowadzeniu rejestru mieszkańców.

Zechcą Panowie Wojewodowie (Pan Komisarz Rządu) wydać ze swej strony stosowne zarządzenie w myśl powyższych derektyw.

Okólnik Nr. 104 z dnia 3 sierpnia 1932 r.

(Wojsk. B. 8/4/2) o stosowaniu przepisów pktu 3-go § 255 rozp. wyk. do ustawy o powsz. obow. wojsk. — do osób, które zgłaszały się ochotniczo do szkół wojskowych.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z M. S. Wojsk. wyjaśnia, że przepis pktu 3-go § 255 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym, przewidujący udzielanie odroczeń na podstawie art. 62 ustawy o powsz. obow. wojsk. do dnia 1 lipca tego roku kalendarzowego, w którym poborowy kończy 25 lat życia, tym poborowym, którzy zgłoszali się przed wstąpieniem do wyższego zakładu naukowego ochotniczo do wojska, lecz nie zostali przyjęci z powodu braku warunków fizycznych, należy stosować również w stosunku do osób, które zgłaszały się w wieku przedpoborowym do szkół wojskowych, kształcących na oficerów zawodowych, a nie zostały przyjęte jedynie z powodu braku warunków fizycznych.

W wypadku więc ubiegania się poborowych z cenzusem o przedłużeniu im odroczenia służby wojskowej na zasadzie art. 62 ustawy z powyższego tytułu musi być stwierdzony fakt zgłoszenia się do tych szkół w wieku przedpoborowym i nieprzyjęcia jedynie z powodu braku warunków fizycznych.

Okólnik Nr. 106 z dnia 5 sierpnia 1932 r.

(AP. 106/37) o nowym kodeksie karnym, prawie o wykroczeniach i przepisach wprowadzających.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Z dniem 1 września b. r. wchodzą w życie: Kodeks karny, Prawo o wykroczeniach oraz Przepisy wprowadzające kodeks karny i prawo o wykroczeniach, ogłoszone w Dz. U. R. P. Nr. 60 z dnia 15 lipca b. r. pod poz. 571, 572 i 573.

Nowe te akty prawodawcze, wprowadzające doniosłe zmiany w dotychczasowem ustawodawstwie, wymagają nader dokładnego zaznajomienia się z ich treścią celem należytego stosowania zawartych w nich przepisów.

W związku z powyższem zwracam przedewszystkiem uwagę na podstawowe przepisy wspomnianych aktów prawodawczych w zakresie postępowania i orzecznictwa karno-administracyjnego.

I. Kodeks Karny 1932 r.

a) Z wejściem w życie nowego kodeksu karnego z 1932 r. tracą moc obowiązującą wraz z ustawami wpro-

wadzającemi kodeks karny 1903 r. powszechna ustawa karna 1852 r. oraz kodeks karny 1871 z wyjątkiem artykułów i paragrafów wyszczególnionych w art. 2. Przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach.

b) Przepisy art. 1, 2, 3, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 40, § 2, 42, § 3, 54, 55, 56, 57, § 2, 58, 91 nowego kodeksu karnego z 1932 r. mają zastosowanie również do wykroczeń.

II. Prawo o wykroczeniach.

Część ogólna Prawa o wykroczeniach stosuje się również do wykroczeń przewidzianych innemi ustawami, w myśl zaś art. 13 Przepisów wprowadzających kodeks karny i prawo o wykroczeniach — część ogólna ma zastosowanie do przestępstw przekazanych orzecznictwu władz administracyjnych, choćby za nie groziła kara wyższa lub inna, niż określona w art. 1 prawa o wykroczeniach.

III. Przepisy wprowadzające kodeks karny i prawo o wykroczeniach.

a) Uchyliły szereg przepisów karnych ustaw (i rozporządzeń) szczególnych, wydanych przez władze zaborcze (art. 3 i 4) i władze polskie (art. 5) poza tem zwraca się szczególną uwagę na treść art. 8, 10 lit. b (i c), 16 (§ 4 art. 16 ma doniosłe znaczenie dla województw zachodnich) oraz art. 21.

b) Rozporządzenie z dn. 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 365) uległo zmianom, a mianowicie art. 17 i ust. 1 art. 60 nadano inną treść, art. zaś 26, 58 i 59 skreślono (patrz art. 5 § 2 pkt. 14 i art. 30 przep. wpr.)

IV. Okólniki, dotyczące postępowania karno-administracyjnego zostaną w swoim czasie skomasowane, narazie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że z wejściem w życie wspomnianych aktów prawodawczych staną się nieaktualne następujące okólniki, zawierające wyjaśnienia o charakterze zasadniczym:

1) Okólnik Nr. 117 z dnia 30/VI. 1931 r., zawierający wyjaśnienie art. 207 k. k. z 1903 r. w związku z ustawami o szczepieniu przeciw ospie i zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. Urz. Min. Spr. Wewn. Nr. 8 z 1931 r.)

2) Okólnik Nr. 176 z dnia 9/X. 1931 r. o przedawnieniu w post. karno-administracyjnem (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 15 z 1931 r.) patrz art. 11, 12, 13 Prawa o wykroczeniach.

3) Okólnik Nr. 181 z dnia 17/X. 1931 r. w sprawie nadzwyczajnego łagodzenia kary z § 266 u. k. z 1852 r. i z art. 53 a k. k. z 1903 r. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 17 z 1931 r.)

Instytucja nadzwyczajnego łagodzenia kary została utrzymana w mocy, ale nadano jej inny zakres stosowania — patrz art. 9 prawa o wykroczeniach.

4) Okólnik Nr. 37 z dnia 24 marca 1932 r. o warunkowem zawieszeniu wykonania kary w post. karno-administracyjnem (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 5 z 1932 r.)

Instytucja warunkowego zawieszenia wykonania kary znalazła swój wyraz w przepisach art. 61—64 kodeksu karnego z 1932 r., jednak przytoczone przepisy nie stosują się do wykroczeń, jak to wynika z treści art. 2 prawa o wykroczeniach.

Okólniki te należy zatem uważać za uchylone z dniem 1 września r. b.

5) Ponadto zwraca się uwagę na okólnik Nr. 96 z dnia 14 lipca 1932 r., zawierający nowe przepisy rachunkowo-kasowe, dotyczące pobierania grzywien z doraźnych nakazów karnych.

V. W związku z wzmiankowaną powyżej komasacją okólników oraz opracowywaną przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych jednolitą ostateczną instrukcją w sprawach karno-administracyjnych, uwzględniającą omawiane nowe normy prawne, proszę PP. Wojewodów (P. Komisarza Rządu) o przedstawienie do dnia 1 listopada b. r. wszystkich tych kwestji wątpliwych o charakterze zasadniczym, któreby się nasunęły przy interpretacji i stosowaniu odnośnych aktów prawodawczych i które zdaniem Panów wymagałyby zasadniczego wyjaśnienia w instrukcji.

Okólnik Nr. 108 z dnia 13 sierpnia 1932 r.

(SS. 89/10/1) o kwalifikacjach pracowników komunalnych.

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego).

W konkursach, ogłaszanych przez zarządy związków komunalnych na stanowiska referendarskie często-kroć stawiany jest warunek posiadania przez kandydatów dyplomu z ukończenia studjów prawniczych na jednym z uniwersytetów.

Ograniczenie takie kwalifikacyj naukowych kandydatów jest niewłaściwe i wskazuje na to, że zarządy związków komunalnych nie doceniają wartości studjów, odbytych na uczelniach innego typu, mogących dać absolwentom przygotowanie teoretyczne do pracy w samorządzie niemniej odpowiednie aniżeli wydziały prawne.

W związku z powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że uwzględniać należy również dyplomy uczelni poświęconych studjom ekonomicznym i naukom społecznym.

Do takich uczelni zaliczyć należy przedewszystkiem: Wyższą Szkołę Handlową w Warszawie, posiadającą specjalny wydział samorządowy, Wolną Wszechnicę Polską w Warszawie, Szkołę Nauk Politycznych w Warszawie, sekcję ekonomiczno-polityczną wydziału prawno-politycznego Uniwersytetu Poznańskiego, Wyższe Studjum Handlowe w Krakowie, Wyższą Szkołą Handlową w Poznaniu.

Do objęcia zaś stanowisk II kategorji pierwszeństwo winni mieć kandydaci, którzy ukończyli szkoły handlowe, a przedewszystkiem absolwenci: Instytutu Nauk Handlowo-Gospodarczych w Wilnie, Szkoły Ekonomicznej w Krakowie, Szkoły Handlowej w Kielcach.

Kandydaci na pisarzy gminnych oraz praktykanci na pracowników urzędów gminnych winni posiadać co najmniej ukończone 6 klas szkół średnich lub równorzędne wykształcenie. Pierwszeństwo ponadto winni mieć kandydaci, którzy obok wymaganego wykształcenia ogólnego posiadają wykształcenie fachowe, nabyte na uczelniach poświęconych studjom samorządowym, a więc na Studjum Administracji Komunalnej przy Wolnej Wszechnicy Polskiej w Warszawie, Wydziale Samorządowym Instytutu Nauk Handlowo-Gospodarczych w Wilnie,

Studjum Handlowem w Krakowie, kursach dla pisarzy gminnych, zorganizowanych przez T. W. S. we Lwowie, kursach dokształcających dla pracowników samorządowych starostwa krajowego w Poznaniu, oraz na kursach zorganizowanych w różnych okresach czasu przez urzędy wojewódzkie w Warszawie, Lublinie, Łucku, Białymstoku i Stanisławowie.

Przewodniczący wydziałów powiatowych powinni interesować się przebiegiem służby praktykantów, zwłaszcza tych, którzy poza wykształceniem ogólnem nie posiadają wykształcenia fachowego wyżej omówionego, oraz dopomagać im w uzupełnieniu ich wiadomości fachowych przez zapewnienie im urlopów i ewentualnej pomocy pieniężnej na wyjazd na odpowiednie kursa dla pracowników komunalnych.

Okólnikiem niniejszym uchyla się jednocześnie ust. 4 okolnika Nr. 2 z dn. 4 stycznia 1929 r. L. SS. 2302 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1380, poz. 8), okólnik Nr. 243 z dn. 5. XI. 1929 r. L. SS. 4471/I (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1392, poz. 17), okólnik Nr. 7 z dnia 15. I. 1930 L. SS. 4471/2 (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1393, poz. 20) i pismo okólne z dnia 16. IX. 1929 L. SS. 3689/I (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1392 poz. 16).

Nr. 13 poz. 165. Pismo Nr. AP. 4/51

z dnia 25 lipca 1932 r.

o poszukiwaniu osób w Z. S. R. R.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych otrzymało wiadomość, że podania składane do starostw w sprawie poszukiwań zaginionych obywateli Rz. P. lub ich krewnych w Z. S. R. R. niejednokrotnie nie zawierają dokładnych danych, dotyczących osoby poszukiwanej, zwłaszcza nie jest podawane imię ojca (t. zw. „otczestwo“), co stanowi znaczną przeszkodę dla sprawniejszego i szybszego załatwiania sprawy z tego zakresu przez urzędy konsularne Rz. P.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi Pana Wojewodę (Pana Komisarza Rządu), aby w omawianych sprawach poszczególnych osób przekazywanych urzędom konsularnym Rz. P. w Z. S. R. R., podawane były w miarę możności najdokładniejsze dane, dotyczące osób poszukiwanych, a w szczególności zawsze imię ojca.

Jednocześnie Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina postanowienie ust. 4 części I okólnika Nr. 66 z dnia 25 kwietnia 1931 r., w myśl którego korespondencja powiatowych władz administracji ogólnej z urzędami konsularnemi Rz. P. w Z. S. R. R. odbywa się tylko drogą pośrednią przez Ekspedyt Kurjerski M. S. Z.

Nr. 13 poz. 165. Pismo Nr. Gl. 2 a/3/6

z dnia 3 sierpnia 1932 r.

o szczegółowym podziale czynności w Departamencie IV Techniczno-Budowlanym i w Wydziale Administracyjno-Budowlanym (SB.) Departamentu II. Samorządu.

Do

P. Szefa Gabinetu Ministra, P. P., Dyrektorów Departamentów I—IV, P. P. Szefów Biur: Personalnego, Wojskowego i Aprowizacyjnego, P. P. Naczelników Wydziałów, P. Szefa Sekretarjatu Ministra, P. P. Urzędników Min. Spraw Wewnętrznych.

Na podstawie § 10 statutu organizacyjnego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych zatwierdzonego uchwałą Rady Ministrów z dnia 25. VI. 1932 r. (M. P. Nr. 148, poz. 182) ustalam tymczasowo szczegółowy podział czynności w Departamencie IV. Techniczno-Budowlanym i w Wydziale Administracyjno-Budowlanym („SB“) Departamentu II. Samorządu.

1. W sprawie stosowania tego szczegółowego podziału czynności obowiązują postanowienia zawarte w okólniku Nr. 186 z dnia 6. XI. 1931 r. w sprawie szczegółowego podziału czynności Min. Spraw Wewn. (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 18, poz. 295) ze zmianami wynikającemi z zarządzeń z dnia 30. VI. b. r. i z dnia 5. VII. 32 r. Nr OL. 2a) 3, 4 i 5 w sprawie zmiany statutu organizacyjnego Min. Spr. Wewn.

2. Ponadto w miejsce postanowienia ust. 6. w tymże okólniku Nr. 186 z dnia 6. XI. 1931 r. wprowadzam przepis, że Wydział SB. ma ogólny zakres kompetencji we wszystkich sprawach (typowych), dotyczących zagadnień administracyjno-prawnych w zakresie budownictwa; zaś Wydział BB ma taką samą kompetencję w sprawach budownictwa o charakterze techniczno-fachowym.

3. W związku z niniejszem zarządzeniem uchylam postanowienia pktów: 4, 6 i 7 z wyjątkiem 2-ch pierwszych zdań powołanego powyżej zarządzenia z dnia 30. VI. 1932 r. Nr. OL. 2 a/3/4 z tem, że w miejsce tych postanowień wchodzą odpowiednie postanowienia załączonego podziału czynności.

Szczegółowy podział czynności w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Departament II. Samorządu Wydział 12. Administracyjno-Budowlany (znak Wydziału SB).

opracowuje projekty ustaw, rozporządzeń i zarządzeń o charakterze ogólnym, jako też załatwia sprawy konkretne o przeważającym charakterze administracyjno-prawnym z zakresu Departamentu IV-go Techniczno-Budowlanego; sprawy nadzoru pod względem administracyjno-prawnym nad wykonywaniem zawodu inżynierów, mierniczych przysięgłych i techników; sprawy zrzeszeń technicznych; sprawy uprawnień pod względem prawnym do kierowania robotami budowlanemi; opracowuje pod względem prawnym umowy, oraz inne akta i dokumenty prawne w zakresie Departamentu IV-go Techniczno-Budowlanego.

W szczególności do Wydziału Administracyjno-Budowlanego należą:

1) sprawy o charakterze administracyjno-prawnym, dotyczące budowy i użytkowania budynków i urządzeń, podpadających pod postanowienia prawa budowlanego,

2) współdziałanie z Ministerstwem Przemysłu i Handlu w sprawach z art. 397 prawa budowlanego i dotyczących budynków zakładów przemysłowych,

3) sprawy parcelecji terenów budowlanych, scalenie i przekształcanie działek budowlanych,

4) odwołania, zażalenia i t. p., dotyczące orzeczeń władz niższych w sprawach planów zabudowania,

5) sprawy przedkładania kosztów urządzenia ulic na podstawie art. 174 prawa budowlanego,

6) sprawy dotyczące składu osobowego i sprawy dotyczące czynności komisji egzaminacyjnej, przewidzianej w art. 368 prawa budowlanego,

7) sprawy uprawnień do kierowania robotami budowlanemi (art. 358—371 prawa budowlanego,

8) sprawy przepisów wodociągowo-kanalizacyjnych i wogóle sprawy administracyjno-prawne, dotyczące wodociągów i kanalizacji,

9) sprawy miejscowych przepisów policyjno-budowlanych,

10) sprawy ogólne o charakterze administracyjno-prawnym z zakresu prawa budowlanego i zabudowania osiedli,

11) sprawy nadzoru pod względem administracyjno-prawnym nad wykonywaniem zawodu inżynierów i techników,

12) sprawy izb inżynierskich,

13) sprawy dotyczące składu osobowego i sprawy dotyczące czynności komisji egzaminacyjnej, przewidzianej w art. 5 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o mierniczych przysięgłych (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 682) w brzmieniu jednolitem z 28. III. 1028 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 454),

14) sprawy uprawnień pod względem administracyjno-prawnym mierniczych przysięgłych,

15) sprawy nadzoru pod względem administracyjno-prawnym nad mierniczymi przysięgłymi,

16) sprawy o charakterze prawno-administracyjnym w zakresie przepisów o znakach pomiarowych i mierniczych przysięgłych,

17) opracowanie pod względem prawnym umów i innych aktów o charakterze prywatno-prawnym w sprawach należących do Departamentu IV-go,

18) opracowanie wniosków do Prokuratorji Generalnej w sprawach sądowych, wynikających z zakresu kompetencji Departamentu IV-go,

19) sprawy karne wynikające w związku ze sprawami, należącemi do kompetencji Departamentu IV-go (z wyjątkiem spraw karno-administracyjnych),

20) opracowanie pod względem prawnym orzeczeń wydawanych w Departamencie IV-tym, a dotyczących zatwierdzania planów zabudowania,

21) sprawy dotyczące zażaleń, odwołań, oraz skarg do N. T. A. wynikające z miejscowych przepisów budowlanych, miejscowych przepisów wodociągowo-kanalizacyjnych, oraz statutów miejscowych, dotyczących oczyszczania ulic i wywozu śmieci,

22) skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego w sprawach załatwianych w Departamencie IV-tym,

23) opracowanie projektów ustaw i powszechnie obowiązujących rozporządzeń z zakresu kompetencji Departamentu IV-go na podstawie zasad technicznych, opracowanych w Departamencie IV-tym,

24) opracowanie pod względem prawnym zarządzeń o charakterze ogólnym i okólników wydawanych w zakresie kompetencji Departamentu IV-go.

Departament IV-ty Techniczno-Budowlany
Wydział 19. Zabudowanie Osiedli. (znak Wydziału B. O.)

załatwia sprawy planów zabudowania osiedli oraz stronę techniczną w sprawach związanych z planami parcelacji budowlanej, oraz scalenia i przekształcania działek budowlanych; sprawy polityki osiedleńczo-terenowej; sprawy osiedleńczo-mieszkaniowe; rozbudowy miast; pomiarowe; sprawy techniczno-sanitarne.

W szczególności do Wydziału Zabudowania Osiedli należy:

1) udzielanie zezwoleń na wyrób cegły budowlanej nieprzepisowych wymiarów na eksport i na cele specjalne,

2) podstawy techniczne projektów prawodawczych w zakresie zagadnień budowlanych,

3) czuwanie nad techniczną stroną stosowania obowiązujących przepisów techniczno-budowlanych,

4) techniczna strona przepisów miejscowych,

5) sprawy fachowego nadzoru nad personalem techniczno-budowlanym rządowym i samorządowym,

6) zatwierdzenie rzeczoznawców budowlanych przy Magistracie m. st. Warszawy,

7) sprawy techniczne, związane z uprawnieniami budowlanemi, oraz sprawy dotyczące osób o wykształceniu technicznem, wchodzących w skład komisyj egzaminacyjnych, przewidzianych w art. 368 prawa budowlanego,

8) ewidencja osób, posiadających uprawnienia do kierowania robotami budowlanemi w całem Państwie,

9) sprawy techniczne zawodu majstrów murarskich i ciesielskich,

10) sprawy związane ze szkolnictwem technicznem i zawodowem,

11) rozpatrywanie i zatwierdzanie planów zabudowania m. st. Warszawy, miast położonych przy portach morskich, miast o własnym statucie, oraz miast wydzielonych z powiatu,

12) rozpatrywanie i zatwierdzanie planów zabudowania uzdrowisk uznanych za posiadające charakter użyteczności publicznej,

13) strona techniczna załatwień w sprawach odwołań, dotyczących planów zabudowania miast i osiedli w sprawach parcelacji budowlanej, oraz planów scalania i przekształcania działek budowlanych,

14) opracowywanie technicznych podstaw wszelkiego rodzaju zarządzeń ogólnych, dotyczących planów zabudowania, planów parcelacji budowlanej, oraz planów scalania i przekształcania działek budowlanych,

15) sprawy odstępowania terenów państwowych na cele budownictwa mieszkaniowego,

16) nadzór techniczny nad sporządzaniem i realizowaniem planów: zabudowania osiedli, parcelacji budowlanej, scalania i przekształcania działek budowlanych,

17) sprawy subwencji dla związków samorządowych, sporządzanie planów zabudowania osiedli, oraz planów regjonalnych,

18) sprawy polityki osiedleńczo-terenowej w związku z budownictwem mieszkaniowem,

19) sprawy dotyczące finansowania budownictwa mieszkaniowego,

20) nadzór nad gospodarką mieszkaniową związków samorządowych,

21) sprawy gospodarki budowlano-mieszkaniowej instytucji korzystających z pomocy Skarbu Państwa,

22) opracowywanie ze stanowiska techniczno-fachowego ustaw, rozporządzeń i przepisów dotyczących budownictwa mieszkaniowego,

23) zagadnienia ogólne polityki mieszkaniowej,

24) sprawy techniczne związane z wykonywaniem ustawy o mierniczych przysięgłych,

25) sprawy ochrony i utrzymywania znaków granicznych i w związku z tem udział w Komisjach międzynarodowych do spraw granicznych,

26) sprawy wynikające z ustawy o pomiarach Państwa, prócz spraw wywłaszczeń,

27) nadzór i kontrola pomiarów szczegółowych, wykonywanych przez samorządy dla celów gospodarczych i dla sporządzania planów zabudowania osiedli, planów parcelacji budowlanej, oraz planów scalania i przekształcania działek budowlanych,

28) opracowywanie i wydawanie instrukcji i przepisów w sprawach pomiarów miast i innych osiedli,

29) czynności związane z udziałem w Kongesach mierniczych,

30) czynności związane ze szkoleniem personalu technicznego w zakresie sporządzania pomiarów i planów pomiarowych miast i innych osiedli.

19 a. Referat Techniki Sanitarnej (znak literowy B. S.)

załatwia sprawy sanitarno-techniczne planowania osiedli, urządzenia sanitarno-techniczne mieszkań, gmachów publicznych, zaopatrywania w wodę, usuwania nieczystości, ochrony czystości powietrza, sprawy sanitarno-techniczne komunikacji.

W szczególności do referatu Techniki Sanitarnej należą:

1) zagadnienia sanitarne z zakresu planowania osiedli,

2) sprawy techniczno-sanitarne z zakresu budownictwa:

a) mieszkań i gmachów publicznych,

b) lokali przemysłowych,

c) zakładów użyteczności publicznej,

3) zaopatrzenia ludności w wodę do picia i użytku domowego (wodociągi, żródła i t. d.),

4) usuwanie ścieków i nieczystości (kanalizacja, ustępy i t. p.),

5) walka z kurzem, dymem i wogóle zanieczyszczeniem powietrza w osiedlach,

6) rozpatrywanie, zatwierdzanie projektów wodociągowych i zakładów oczyszczania wody, oraz badanie tych urządzeń przed ich oddaniem do użytku publicznego, w miejscowościach, liczących powyżej 25.000 mieszkańców,

7) rozpatrywanie, zatwierdzanie projektów kanalizacyjnych i zakładów oczyszczania ścieków, oraz badanie tych urządzeń przed ich oddaniem do użytku publicznego we wszystkich miejscowościach bez względu na liczbę mieszkańców,

8) ochrona rzek przed zanieczyszczaniem,

9) sprawy cmentarzy ze stanowiska techniczno-sanitarnego,

10) sprawy sanitarno-techniczne komunikacji lądowej, wodnej i powietrznej,

11) nadzór nad instytucjami, działającemi w zakresie techniki sanitarnej (Polski Instytut Wodociągowo-kanalizacyjny Stacje doświadczalne i t. d.),

12) sprawy programów szkolenia w dziedzinie techniczno-sanitarnej (lekarze, inżynierowie, kontrolorzy sanitarni i t. d.),

13) udział w zatwierdzaniu i opinjowaniu planów zabudowania i projektów budowlanych z innemi władzami i instytucjami w dziedzinie sanitarnej,

14) współpraca z innemi Ministerstwami, instytucjami naukowemi i społecznemi w dziedzinie techniki sanitarnej.

Wydział 20. Techniki Budowlanej (znak Wydziału B. B.)

prowadzi sprawy ogólnej polityki budowlanej, załatwia sprawy opracowania i zatwierdzania projektów budowlanych; sprawy normalizacji materjałów i konstrukcyj; sprawy materjałów zastępczych, opracowuje techniczne podstawy przepisów budowlanych oraz norm, stosowanych przy oddawaniu dostaw i robót państwowych; załatwia sprawy budowy gmachów państwowych; sprawuje fachowy nadzór nad niemi.

W szczególności do Wydziału Techniki Budowlanej należy:

1) ustalenie szczegółowych programów budowli państwowych oraz wydawanie opinji o programach innych budowli,

2) zamawianie szkiców i projektów gmachów państwowych oraz rozpisywanie konkursów architektonicznych,

3) sprawy szkiców i projektów na budowę gmachów państwowych,

4) udział w rozstrzyganiu konkursów architektonicznych,

5) rozpatrywanie i zatwierdzanie projektów gmachów państwowych i użyteczności publicznej,

6) opinje pod względem technicznym odwołań od orzeczeń władz niższych w sprawach budowlanych,

7) wydawanie opinij technicznych przy załatwianiu odwołań w sprawach przemysłowych,

8) studja nad nowemi kostrukcjami oraz normalizacja konstrukcji,

9) badanie, kwalifikowanie i rejestracja oraz normalizacja materjałów budowlanych, zasadniczych i zastępczych,

10) współpraca z Komitetem Normalizacyjnym,

11) ustalenie generalnych programów budowlanych gmachów państwowych,

12) opracowanie państwowego preliminarza budowlanego,

13) wyjednywanie, przydział i kontrola kredytów innych resortów,

14) wykorzystywanie kredytów przeznaczonych na bezrobocie,

15) zarządzenie robót,

16) zatwierdzanie przetargów na oddawanie dostaw i robót,

17) zlecenie robót przedsiębiorcom,

18) zarządzenia w sprawie kolaudacji robót,

19) likwidacja umów z przedsiębiorcami,

20) kontrola techniczna robót,

21) restauracja gmachów reprezentacyjnych,

22) zagadnienia ogólnej polityki budowlanej,

23) opracowanie technicznych podstaw, przepisów, norm, instrukcyj, wzorów i t. p., odnoszących się do organizacji i sposobu wykonywania robót,

24) ewidencja postępu państwowych robót budowlanych,

25) statystyka kosztów budowy,

26) sprawy kosztów robót budowlanych, cen materjałów i robocizny,

27) analiza, sprawdzanie i zatwierdzanie kosztorysów budowlanych.

Wydział 21. Zarządu Gmachów i Placów Państwowych. (Znak Wydziału B. Z.)

sprawuje zarząd gmachów i budynków państwowych oraz znajdujących się w zarządzie państwowym: załatwia sprawy przydziału pomieszczeń w tych budynkach; zarządza terenami państwowymi; załatwia sprawy grobownictwa wojennego.

W szczególności do Wydziału Zarządu Gmachów i Placów Państwowych należą:

1) opracowywanie fachowo technicznej strony przepisów, dotyczących zarządu nieruchomości państwowych,

2) sprawy inwentaryzacji nieruchomości państwowych, hipotek nieruchomości, nieruchomości po b. Ziemstwach, Radach Opieki Społecznej i Poszlacheckich, oraz nieruchomości pocerkiewnych,

3) sprawy administracji nieruchomości państwowych, wydzierżawienia i sprzedaży objektów,

4) sprawy przydziału placów państwowych pod budowę gmachów państwowych,

5) sprawy przydziału pomieszczeń w budynkach w porozumieniu z Wydziałem Ogólnym (GB),

6) sprawy czynszowe, mieszkań służbowych,

7) sprawy związane z wykonaniem art. XXIV Konkordatu,

8) opinjowanie spraw przydziału terenów dla budownictwa mieszkaniowego,

9) instruowanie urzędów podległych w sprawach dotyczących prowadzenia robót na cmentarzach wojennych,

10) sprawy poległych w Polsce żołnierzy obcych armji i opieka nad urządzeniem ich mogił,

11) ewidencja mogił i cmentarzy wojennych,

12) prowadzenie spraw związanych z ekshumacją mogił i komasacją cmentarzy wojennych,

13) sprawy gruntów prywatnych zajętych pod cmentarze wojenne i pretensje właścicieli tych gruntów o odszkodowanie,

14) sprawy związane z urządzeniem polskich cmentarzy wojennych i wznoszeniem pomników ku czci polskich żołnierzy w kraju i zagranicą,

15) sprawy zagranicznych Towarzystw Opieki nad grobami wojennemi.

22. Inspektor Spraw Techniczno-Budowlanych (znak literowy BJ.).

załatwia pod bezpośrednim nadzorem Dyrektora Departamentu IV Techniczno-Budowlanego sprawy związane z bezpośrednią kontrolą władz i organów podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w zakresie kompetencji Departamentu IV Techniczno-Budowlanego.

W szczególności do Inspektora dla spraw techniczno-budowlanego należy:

1) dokonywanie normalnych t. j. planowych inspekcyj władz i organów techniczno budowlanych podległych Ministerstwu pod względem ich działalności z zakresu kompetencji Departamentu IV Techniczno-Budowlanego,

2) instrukcyjno-dydaktyczny nadzór nad działalnością inspekcyjną wojewódzką w granicach zakresu działania Departamentu IV Techniczno-Budowlanego,

3) ewidencja i wykorzystywanie wyników inspekcyjnych w zakresie działania Departamentu IV Techniczno-Budowlanego,

4) przewodnictwo w inspekcjach grupowych, wyłanianych ewent. z Departamentu IV Techniczno-Budowlanego,

5) stawianie wniosków o przeprowadzenie ewent. potrzebnych ministerjalnych inspekcyj merytorycznych (specjalnych),

6) inicjatywa i przeprowadzanie inspekcyj specjalnie zleconych tak merytorycznych jak i organizacyjnych,

7) udział w wojewódzkich zjazdach starostów w zakresie kompetencji Departamentu IV Techniczno-Budowlanego w zjazdach naczelników wojewódzkich wydziałów, o ile program zjazdu obejmuje sprawy techniczno-budowlane,

8) sprawy specjalnie zlecone.

Uwaga: w związku ze zmianą numeracji poszczególnych jednostek organizacyjnych otrzymują Nr. porządkowy: 23) Biuro Personalne, 24) Biuro Wojskowe, 25) Biuro Aprowizacyjne.

Nr. 13, poz. 169. Pismo Nr. Wojsk. A. 1/2/4

z dnia 11 sierpnia 1932 r.

o wypełnianiu rubryk Nr. 10 i 11 w rejestrach 18 letnich i spisach poborowych (zawód cywilny i wykształcenie).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

W związku z rozpoczęciem rejestracji 18-letnich, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje, że zarządzenie zawarte w piśmie okólnem z dn. 4. IX. 1931 r. Nr. Wojsk. 1191/2, a dotyczące zaniechania wypełnienia rubryk Nr. 10 i 11 rejestrów i spisów poborowych (zawód i wykształcenie) obowiązuje nadal i w roku bieżącym.

Zechcą Panowie Wojewodowie (Pan Komisarz Rządu) wydać w myśl niniejszego pisma ze swej strony stosowne zarządzenie podległym władzom i organom samorządowym powołanym do prowadzenia rejestrów 18-letnich.

OKOLNIKI URZĘDU WOJEWÓDZKIEGO W KRAKOWIE.

L. O. Org. II-5/16/32. Kraków, dnia 26 września 1932.

Referaty karno-administracyjne w starostwach — reorganizacja.

Do

PP. Starostów powiatowych i P. Starosty grodzkiego w Krakowie.

Zwiększające się agendy Panów Starostów w dziedzinie orzecznictwa karno-administracyjnego, a szczególnie wejście w życie z dniem 1 września br. przepisów Prezydenta R. P., obejmujących prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 572 i 573) nakłada na powiatowe władze administracji ogólnej nowe i bardzo poważne obowiązki, którym w momencie wykluczającym prawie możliwość wzmocnienia obsady personalnej starostw można będzie podołać jedynie przez poddanie rewizji dotychczasowego podziału pracy w starostwach oraz uproszczenie czynności i sposobu załatwiania spraw — jednem słowem przez daleko idące usprawnienia aparatu starościńskiego i podległych Panom Starostom urzędów i organów wykonawczych.

Polecając Panom Starostom niezwłoczne przystąpienie do jaknajracjonalszego i odpowiadającego miejscowym potrzebom podziału pracy urzędników i obciążenia ich od balastu czynności zbędnych co do reorganizacji referatów karnych starostw udzielam następujących dyrektyw wiążących, których ścisłe wykonanie będę sprawdzał przez organa inspekcyjne.

Należyta organizacja referatów karnych winna objąć zagadnienia:

1) właściwego doboru personalnego,

2) odpowiedniego pomieszczenia i urządzenia referatu,

3) zorganizowania pracy w łonie referatu i jej kontroli,

4) właściwego nastawienia czynników, wywołujących dopływ doniesień i egzekwujących kary.

Ad 1) Jako zasadę, przewidzianą w statucie organizacyjnym dla starostw, iż *referentem karnym*, wzgl. w większych starostwach głównym referentem a nietylko formalnym kierownikiem *winien być urzędnik referendarski z prawniczem wykształceniem* należycie uzdolniony do prowadzenia tego referatu.

W starostwach mniejszych i nieposiadających tego typu urzędników prowadzenie referatu karnego może być powierzone starszym o odpowiedniem przygotowaniu urzędnikom podreferendarskim (II kategorja), zatwierdzonym przezemnie na tem stanowisku z tem zastrzeżeniem, że ważniejsze decyzje (orzeczenia) będą ferowane względnie zatwierdzane osobiście przez Starostę, a w wypadkach konieczności zastępcę.

Na powierzanie referatów karnych urzędnikom admin. III kat. choćby z tytułem adjunkta admin. nie będę udzielał zasadniczo zgody. Prócz referenta karnego do referatu należy przydzielić *na stałe* nawet w małych starostwach jedną przynajmniej siłę manipulacyjną, a to do prowadzenia rejestru karnego ze skorowidzem, wypełniania druczków (szablonów) pod odpowiedzialnością i nadzorem referenta, utrzymywania aktów w porządku i pełnienia czynności protokolanta podczas rozpraw karnych.

W większych starostwach posiadających większy zespół referentów rozdział poczty referatowej i decyzji w sprawach niezastrzeżonych Staroście należy powierzyć głównemu, odpowiedzialnemu za całość pracy referentowi, który z reguły będzie prowadził rozprawy karne w imieniu Pana Starosty.

W razie powiększenia się pracy w referacie o ewent. wzmocnieniu personalnem referatu karnego zadecyduje starosta po wysłuchaniu referenta karnego i po przeprowadzonej w razie potrzeby lustracji osobistej referatu.

W referacie karnym winien się znajdować kompletny zbiór przepisów przewidujących orzecznictwo karno-admin. łącznie z prawem o wykroczeniach Starosty rzeczowo ułożony i tekst zaktualizowanego rozp. Prezydenta R. P. o postępowaniu karno admin. i administracyjnem jakoteż zbiór okólników.

Ad 2) Pomieszczenie referatu winno obejmować conajmniej osobny pokój dla pracowników referatu i pokój o ile możności na salę rozpraw. Na pomieszczenie akt należy przydzielić przynajmniej jedną zamykaną szafę referatową w którejby można pomieścić również rejestr karny ze skorowidzem, sprawy terminowe oraz druczki załatwiań (szablony) i stempelki.

Salę rozpraw należy urządzić na wzór sali sądowej. W sali tej winno zatem się mieścić godło R. P., krucyfiks, o ile możności biurko lub stół kryty suknem na podwyższeniu, krzesło dla prowadzącego rozprawę i protokolanta, oraz miejsca (ławki, krzesła) dla obwinionych i świadków wzgl. rzeczoznawców.

Ad 3) Praca w referacie karnym winna obejmować w kolejności:

a) przeglądanie przez referenta (w większych starostwach przez referenta głównego) całej wpływającej poczty referatowej, b) segregowanie doniesień karnych na grupy odpowiadające właściwym przepisom materjalnym, c) oznaczanie na doniesieniach pod pieczęcią wpływu rodzaju przekroczenia w formie zacytowania przepisu materjalnego uzasadniającego stosowanie kar w celu umożliwienia wypełnienia rubryki „rodzaj przekroczenia" przez urzędnika manipulacyjnego, prowadzącego rejestr karny, d) w większych szczególnie starostwach równocześnie z powyższą czynnością, ad c) wpisywanie na doniesieniach pod pieczęcią wpływu dyrektyw wiążących z datą i podpisem dla personelu pomocniczego referendarskiego co do sposobu załatwienia sprawy (n. p. „nakaz karny", „rozprawa", brak kwalifikacji czynu przestępczego", wysokość grzywny, aresztu i t. p.), e) po wpisaniu doniesienia do rejestru karnego właściwe załatwienie spraw zakwalifikowanych do nakazów karnych polegające na wypełnieniu potrzebnych blankietów i pism, które uskutecznia bądź sam referent karny bądź siła pomocnicza pod jego kontrolą w myśl decyzji osoby upoważnionej na doniesieniu uwidocznionej przy równoczesnem odbiciu na oryginalnem doniesieniu pod pieczęcią wpływu stempelka załatwienia bruljonowego z napisem „Nakaz karny Nr. rej..." i wypełnienia wykropkowanej części stempelka, zawierającej imię i nazwisko obwinionego, rodzaj przekroczenia (sankcja karna), wysokość kary (grzywny z zamianą na areszt, lub bezwzględnego aresztu), datą wydania nakazu, f)

segregowanie spraw zakwalifikowanych na rozprawę karną (nowych i ze sprzeciwów pochodzących po zebraniu ewent. uzupełniającego materjału dowodowego według terminów rozpraw, wyznaczonych na z góry oznaczone dnie tygodnia i przygotowanie potrzebnych wezwań na rozprawę w myśl art. 19—21 rozp. Prezydenta R. P. o postępowaniu karno-administracyjnem przy uwzględnieniu konieczności unikania wysyłania wezwań do osobistego stawiennictwa osób, na których ustnem wyjaśnieniu szczególnie w sprawach mało skomplikowanych nie zależy.

Uwaga: Rozprawy należy rozpisywać na ściśle wyznaczone terminy (dnie i godziny) i terminy te bezwzględnie stosować w celu nienarażania osób wezwanych na niepotrzebną stratę czasu, a obwinionych na koszta. Rozprawy wymagające przesłuchania większej liczby osób mieszkających poza siedzibą starostwa należy ze względów oszczędnościowych przeprowadzać w najbliższym urzędzie gminnym (magistracie) miejsca zamieszkania obwinionych.

g) Zaznajomienie się dokładnie przed rozprawą ze stanem sprawy i akt oraz zbadanie czy wezwane osoby stawiły się i czy nie zajdzie potrzeba wyznaczenia ewent. nowego terminu rozprawy, czego należy bezwzględnie zarówno w interesie urzędu jak i wezwanych unikać. h) Przeprowadzenie rozprawy, którą należy rozpocząć od wywołania sprawy, sprawdzenia personalji obwinionego, przedstawienia mu krótko i jasno zarzutów objętych doniesieniem, wysłuchania jego wyjaśnień, wysłuchania w jego obecności również informacyj i wyjaśnień wezwanych wzgl. sprowadzonych przez obwinionego świadków (ewent. rzeczoznawców). Przyczem zwracam uwagę Panom Starostom, że w postępowaniu dowodowem koniecznem jest stwierdzenie konkretnych faktów na dowód winy obwinionego odnośnie zarzuconego mu przekroczenia. i) Przygotowanie orzeczenia decyzji aprobowanej ewent. przez Starostę, które ogłasza się możliwie bezzwłocznie z pouczeniem w razie ukarania o środkach prawnych przysługujących skazanemu.

Uwaga: Treść orzeczenia skazującego winna ściśle odpowiadać przepisom art. 25 rozp. Prez. R. P. o postępowaniu karno-administracyjnem, a pomiędzy innemi zawierać postanowienia co do kosztów postępowania i ich wysokości, na co w praktyce często nie zwraca się należytej uwagi. Orzeczenia należy zasadniczo ogłaszać obwinionym z wyjątkami wyraźnie w rozp. Prezydenta R. P. o postępowaniu karno-administracyjnem przewidzianym (art. 23—24). j) W razie orzeczenia skazującego po jego uprawomocnieniu a niepłaceniu przez skazanego wyznaczonej grzywny w terminie przygotowanie pisma zawierającego tytuł egzekucyjny i zagrożenie egzekucją oraz przekazanie go do wykonania właściwemu urzędowi gminnemu (magistratowi) z równoczesnem poleceniem ewent. wykonania kary zastępczej aresztu w razie nieściągalności grzywny. k) Dopilnowanie terminu wykonania kar.

Kontrola pracy personelu referatu karno-admin. winna iść w dwóch kierunkach tj. 1) w kierunku sprawozdania terminowego załatwiania spraw karno-administracyjnych i należytego stosowania przepisów o postępowaniu karno-admin. i materjalnych zasadności nakazów i orzeczeń oraz stosowania dyrektyw i wytycznych starosty odpowiedzialnego osobiście za przyjęty kierunek polityki karno-administracyjnej. 2) w kierunku sprawdzania zgodnego z interesem publicznym sposobu wykonywania kar grzywien i aresztu (egzekucji).

Relacje co do szybkości wykonywania kar w szczególności ściąganie grzywien ujęte bądź w formę kwartalnego ruchu spraw, bądź ustnych raportów delegowanego w tym celu do referatu w krótszych odstępach czasu urzędnika da Panom Starostom obraz ewentualnych niedomagań i umożliwi stosowanie potrzebnych doraźnych zarządzeń.

Ad 4) Nastawienie czynników wywołujących dopływ doniesień winno polegać na odpowiedniem perjodycznem instruowaniu właściwych organów zarówno w formie udzielenia im gotowych wzorów doniesień, jak również w formie odpraw i sprawdzania, czy organa te odpowiadają swemu zadaniu, czy wykazują wystarczającą znajomość przepisów i dyrektyw udzielonych im przez starostę, wreszcie czy forma i treść doniesień nie nasuwa objekcyj, oraz czy ilość doniesień odpowiada stosunkom lokalnym, a więc czy nie jest nadmierną i wywołaną zbytkiem gorliwości służbowej, względnie rażąco małą i dowodzącą słabego zainteresowania właściwych organów.

Sięgnięcie przez Panów Starostów do źródła doniesień w sprawach karno-administracyjnych umożliwi prowadzenie racjonalnej polityki karno-admin. i zapobieganie dotychczasowemu wysoce niewłaściwemu stanowi rzeczy, że starostwa stają się z reguły maszyną do automatycznego odrabiania spraw karno-admin. masowo narzucanych z zewnątrz, na których ilość i jakość PP. Starostowie nie mają należytego wpływu.

Podkreślić muszę, że z charakteru orzecznictwa karno-administracyjnego oraz ze stanowiska władz administracji ogólnej wynika, że w polityce karno-administracyjnej winny odgrywać rolę nie tyle momenty natury represyjnej co raczej prewencyjnej tj. moment zapobiegania naruszaniu porządku publicznego w wypadkach drobnych, a przeważnie masowo występujących.

W kwestji szybkiego wykonywania kar administracyjnych i koniecznego w interesie publicznym wyrabiania posłuchu dla zarządzeń władz państwowych zwracam uwagę na następujące okoliczności:

Depresja gospodarcza i z nią związane ujemne skutki natury ekonomicznej i psychicznej wywołują potrzebę umiejętnego stosowania kar szczególniej grzywien, których wysokość winna odpowiadać pomiędzy innemi proporcjonalnie zmniejszonym dochodom i wartości pieniądza wogóle, a stosunkom materjalnym obwinionego w szczególności. W wypadkach jednak zastosowania grzywny odpowiadającej możliwościom finansowym ukaranego przewlekania ściągnięcia grzywny działa demoralizująco i wywołuje lekceważenie zarządzeń władz.

Z tem wiąże się sprawa uwzględnienia pewnych momentów pozostających z polityką karno-administracyjną przy przedkładaniu Urzędowi Wojewódzkiemu wniosków w przedmiocie próśb o wyjednanie darowania kar administracyjnych w drodze łaski.

W tym kierunku należy pouczyć podległe organa egzekucyjne (urzędy gminne, magistraty) i wywierać stały nacisk w kierunku usprawnienia ich działalności i nie dopuszczać, by egzekucja pieniężna, a w razie zmiany grzywny na areszt czy zastosowania bezwzględnej kary aresztu nałożona kara aresztu była z opóźnieniem lub

przewlekaniem wykonaną i to często w momencie, kiedy w umyśle skazanego zatarła się już przeważnie pamięć o przekroczeniu, za które jest karany.

Podając powyższe Panom Starostom do ścisłego stosowania, zwracam uwagę na konieczność osobistego nadzoru i kontroli w granicach możliwości referatu karnego, jednego z najważniejszych działów pracy Starostwa, umożliwiających należyte spełnianie zadań, do jakich administracja państwowa jest powołaną.

W celu zorjentowania się w sposobie wykonania niniejszego przedstawią mi Panowie Starostowie w terminie do 15 października br. podział pracy starostwa uskuteczniony w myśl powyższych zasad ze specjalnym uwzględnieniem organizacji referatu karno-admin. i projektami wewnętrznych zmian personalnych, wymagających mego zatwierdzenia.

Wojewoda:

Dr. Kwaśniewski m. p.

Orzecznictwo Najwyższego Trybnnału Administracyjnego.

Postępowanie przed władzami administracyjnemi.

1) Władza, zmieniając z urzędu na mocy art. 99 rozp. o postępowaniu adm. poz. 341/28 Dz. Ust. z powodu błędnego zastosowania ustawy prawomocną decyzję i tem samem wznawiając postępowanie, winna przywrócić naruszone przez pierwszą decyzję prawo od terminu, który był właściwy przy pierwotnej, następnie uchylonej decyzji.

(Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 17. III. 1931 r. L. Rej. 1313/29).

2) Art. 99, 100 i 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. dotyczą tylko sytuacji, w których stan prawny, przyjęty w danej decyzji za podstawę, nie uległ zmianie.

(Wyrok z 15. IX. 1931 r. L. Rej. 4314/29).

3) Przewidziany w ust. 2, art. 101 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. trzyletni termin, w ciągu którego może być uchylona decyzja, wydana przez władzę oczywiście niewłaściwą, ma być liczony, jeżeli chodzi o decyzję, która uprawomocniła się przed wejściem w życie rzeczonego rozporządzenia od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia.

(Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 4. III. 1931 r. L. Rej. 2174/29).

4) Z artykułów 65 i 66 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem poz. 341/1928 Dz. Ust. nie wynika obowiązek władzy używania stron interesowanych do uczestnictwa w oględzinach na miejscu.

(Wyrok z 20. XI. 1931 r. L. Rej. 448/30).

5) Pod prawami nabytemi, w myśl art. 99 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. rozumieć należy wszelkiego rodzaju prawa, a więc także prawa, które powstają przez prawomocne orzeczenie właściwej władzy, że na danej osobie nie ciąży sporny obowiązek.

(Wyrok z 27. I. 1932 r. L. Rej. 7168/29).

6) Orzeczenie, wydane bez jakiejkolwiek podstawy materjalno-prawnej, może być na zasadzie art. 101 p. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. uchylone nawet w razie, gdy nie jest pod względem formalno-prawnym wadliwe.

(Wyrok z 2. III. 1932 r. L. Rej. 4445/30).

7) Istota omyłek, o których mowa w art. 81 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem z 22 marca 1928 (Dz. Ust. poz. 341), leży w tem, że w orzeczeniu wyrażono coś, co widocznie niezgodne jest z myślą, wyrażoną niedwuznacznie przez władzę, a zostało wypowiedziane tylko przez przeoczenie, niewłaściwy dobór słowa, omyłkę pisarską, rachunkową i t. p.

(Wyrok z 13. I. 1922 r. L. Rej. 8534/30).

Wzniesienie budynku ogniotrwałego wbrew planowi regulacyjnemu.

Sam fakt wzniesienia budynku ogniotrwałego wbrew planowi regulacyjnemu danego miasta nie stanowi dostatecznej podstawy dla władzy do zastosowania rygoru z art. 380 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli z 16 lutego 1928 r. poz. 202 Dz. Ust., bez specjalnego umotywowania względami bezpieczeństwa publicznego.

(Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 19/II. 1931 r. L. Rej. 1772/29).

Drogi publiczne.

1) Na obszarze, na który rozciągał swą terytorjalną kompetencję b. Tymczasowy Wydział Samorządowy, orzekanie o kwestji, do jakiej kategorji dróg publicznych, a mianowicie gminnej czy powiatowej, pewna droga należy, wchodzi w razie podniesionego w tym względzie sporu, w zakres działania właściwego miejscowo wojewody, przyczem wojewoda ten orzeka w charakterze I. instancji.

(Wyrok z 19/II. 1932 r. L. Rej. 2758/29).

Funkcjonarjnsze państwowi.

1) Nauczyciele dawnej Akademji Handlowej w Krakowie, a obecnie Szkoły Ekonomiczno-Handlowej w Krakowie, mianowani w trybie zdania 1 § 19 statutu egzaminacyjnego wymienionej Akademji przez Wydział (Kuratorję), nie mają charakteru nauczycieli państwowych.

(Wyrok z 14/IX. 1929 r. L. Rej. 3806/27).

2) Okres dobrowolnej służby wojskowej, poprzedzający nominację na podoficera zawodowego, winien być traktowany jako służba w charakterze nadterminowego w myśl art. 100 ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych Wojska Polskiego z 18 lipca 1924 r. poz. 698 Dz. Ust.

(Wyrok z 30/XI. 1929 r. L. Rej. 4856/27).

3) Dopuszczalna jest eksmisja administracyjna na zasadzie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 3 września 1926 r. poz. 540 Dz. Ust. w wypadku w którym mieszkanie zostało oddane pierwotnie w charakterze mieszkania służbowego, a następnie odpadły warunki, uzasadniające przydział w tym charakterze,

jednak władza nie wypowiedziała się co do zmiany stosunku prawnego.

(Uchwała Kompletu Wzmocnionego z 11/I. 1930 r. L. Rej. 3932/28).

4) Urzędnik, który z mocy art. 59 ustawy o państwowej służbie cywilnej z 17 lutego 1932 r. poz. 164 Dz. Ust., zgłosił wystąpienie ze służby państwowej, ma prawo cofnąć to zgłoszenie jak długo nie zostanie mu zakomunikowaną decyzja władzy co do przyjęcia zgłoszenia wystąpienia lub też, jak długo nie upłynął wskazany w art. 61 powyższej ustawy termin czterotygodniowy.

(Wyrok z 24/III. 1931 r. L. Rej. 2305/29).

RÓŻNE.

Opłaty na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 b. m. rozp. Prezydenta Rzplitej z 23 sierpnia 1932 r. o pomocy bezrobotnym (Dz. U. poz. 664) i rozp. wykonawczego z 26 sierpnia 1932 r. (Dz. U. poz. 670) Min. Spr. Wewn. zarządzeniem z 1 września 1932 r. Nr. S. F. 61 poleciło wojewodom, aby dopilnowali niezwłocznie przystąpienia do akcji poborowej wprowadzonych na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym opłat od kwitów komornianych, od biletów wstępu, od stawek we wzajemnych zakładach (totalizatorze), od spożycia gazu i od przebywania w godzinach nocnych w zakładach gastronomicznych i salach bilardowych. W szczególności winny zarządy gmin zawiadomić o wprowadzeniu tych opłat osoby i przedsiębiorstwa, obowiązane do bezpośredniego ich poboru, oraz w razie potrzeby ewentualnie udzielić tym osobom i przedsiębiorstwom odpowiednich pouczeń. Zarazem Min. Spraw Wewn. wyjaśniło, że za cenę biletów wstępu, uznaje się kwotę uiszczoną przez nabywcę biletu z wyłączeniem opłaty na rzecz Czerwonego Krzyża.

W sprawie egzekucji administracyjnej.

Magistrat pewnego miasta zapytuje, czy jest obowiązany nadal egzekwować na żądanie władzy administracji ogólnej kar, grzywien i kosztów orzeczonych w postępowaniu karno-administracyjnem.

Zgodnie z art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22. III. 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnem (Dz. U. Nr. 38, poz. 365) w postępowaniu tem mają zastosowanie m. in. przepisy, zawarte w art. 7—43 i 51—61 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. Nr. 36, poz. 342). Do egzekwowania zatem grzywien, kar i kosztów, nałożonych w postępowaniu karno-administracyjnem (art. 30 i 54) obowiązane były organa gminne, jako obok organów wykonawczych państwowych, powołanych do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych, — organa egzekucyjne w rozumieniu art. 7 i 8 rozp. o postępowaniu przymusowem w administracji.

Ustawa z dn. 10. III. 1932 r.*) i wydane w jej wykonaniu rozp. R. M.*) zawiesiły wszelkie sprzeczne z nią przepisy, dotyczące egzekucji należności, ściągalnych w trybie admtnistracyjnym.

Z dniem zatem 1 sierpnia 1932 r. (względnie 1 września lub 1 października — ob. § 128 rozp. R. M.) w sprawach ściągania należności pieniężnych mają zastosowanie przepisy przytoczonej ustawy i rozporządzeń Rady Ministrów, wydanych w jej wykonaniu.

Zgodnie z § 1 p. o), f), g), h) i § 2 p. d) rozp. R. Min. z dn. 25. VI. 1932 r. o wyłączeniu niektórych świadczeń pieniężnych z pod egzekucji urzędów skarbowych (Dz. U. Nr. 62, poz. 581) egzekucję należności z tytułu kar pieniężnych celem wymuszenia oraz grzywien, nakładanych przez władze administracji ogólnej, przeprowadzają te władze na podstawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji.

Według art. 8 tego rozporządzenia „Organami egzekucyjnemi są: a) organa wykonawcze państwowe, powołane do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych, b) organa gminne“.

Formalnie biorąc, należałoby uznać, że urzędy skarbowe (ściślej biorąc — sekwestrator skarbowy lub inny funkcjonarjusz, któremu urząd skarbowy zleci przeprowadzenie czynności egzekucyjnych — § 10 rozp. R. M.) są „organami wykonawczemi państwowemi powołanemi do przeprowadzenia czynności egzekucyjnych“, a zatem obowiązane byłyby przeprowadzić egzekucję wymienionych należności.

Interpretacji powyższej nie da się jednak utrzymać wobec brzmienia § 1 rozp. Rady Ministrów (Dz. U. Nr. 62, poz. 581), który wyłącza wyraźnie egzekucję omawianych należności z pod właściwości urzędów skarbowych.

Wobec powyższego należy dojść do przekonania, że prawodawca, mówiąc w artykule 8 o „organach wykonawczych państwowych“, miał na myśli własne organa danej władzy egzekucyjnej (to jest władzy administracji ogólnej).

Ponieważ zaś zarówno powiatowa, jak i wojewódzka władza administracji ogólnej nie posiadają własnych organów egzekucyjnych (sekwestratorów), władze te będą niewątpliwie posługiwać się w tej mierze organami gminnemi.

(Odpowiedź Związku Miast Polskich — Samorząd miejski Nr. 18/1932).

*) Ob. skróty, zamieszczone w Nr. 16/17 „Samorządu Miejskiego“, str. 950.

Nakładem Gminy stoł. król. miasta Krakowa. — Czcionkami Drukarni Muzeum Przemysłowego w Krakowie, ulica Smoleńska Nr. 9.